

TJ Plzeň Litice pozemní hokej

ODDÍLOVÁ ROCENKA

2018/2019

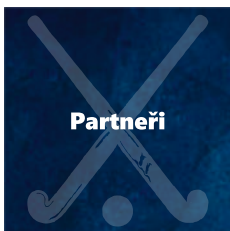

Sportovní **Plzeň**

Město **Plzeň**

OBSAH

Rekonstrukce hřiště str 3
Mistrovský titul str 14
Mistrovství Evropy juniorů str 22
Vše, co se týká soutěží str 39
Naši hráči reprezentují str 45
Jak oddíl žije str 51
Pozemkářský klan str 57
Statistiky str 60

*Adam Uhlíř,
vyhlášen nejlepším
pozemním hokejistou
sezóny 2018/19*

SLOVO ÚVODEM

Ročenka roku 2018 nevyšla, protože uplynulé dva roky byly pro náš oddíl skutečně hektické. Proto nyní vychází dvouročenka za roky 2018 a 2019.

Když dotace na rekonstrukci hřiště napotřetí nevyšly, bylo třeba hodně úsilí žádat počtvrté. Bohužel firma najatá naším oddílem připravila nedostatečně výběrové řízení, následovala žaloba na ÚOHS a hrozila ztráta dotace od MŠMT. Opakované výběrové řízení bylo úspěšné a bylo možné stavbu zahájit s tím že za tři měsíce musí být stavba dokončena a zkolaudována! Byl to skutečně šibeniční termín, ale za podpory celé Tj jsme do toho šli. Samozřejmě bez práce členů a ostatních bychom to nedokázali. Už prvních brigád (od 25. 8.) se zúčastňovalo přes 50 brigádníků. Díky vlastním prostředkům získaných různými způsoby, zejména příspěvkům hráčů a příznivců, dále MŠMT, Plzeňským krajem, městem Plzeň a MO Plzeň 6 se dílo podařilo. Máme mimořádné hřiště s umělou trávou německé firmy POLYTAN a rekonstruovanou stávající budovu.

Nastala sezóna bez vlastního hřiště. Všechny zápasy jsme odehráli na hřištích soupeřů, kteří nám vyšli vstříc.

Na dofinancování celé akce chyběly prostředky. Díky MO Plzeň 6, městu a kraji – každý přispěl částkou 333 tisíc – se podařilo pokrýt celou potřebnou částku a i finančně byla rekonstrukce ukončena.

Celou zimu probíhají brigády v budově, od února se pracuje venku. Mezi členy se našli „odborníci“, „specialisté“ i „zaučení v oboru“. Pustili se do nutných prací: bezpečnostní zeď, oprava tribuny, natírání sloupů, řezání spousty dříví, dále probíhaly i práce v budově. Místo zimního soustředění mužů se pracovalo na hřišti, „odpískali“ jsme i tradiční turnaj veteránů Plzeňský korbel. Velmi obtížné bylo i napínání sítí za silného větru. Zkrátka celý oddíl se zapojil do prací před slavnostním otevřením našeho zrekonstruovaného hřiště.

A to nastalo po třech dnech sportování 31. 3. 2019 za účast pana Karla Kováře /MŠMT/, i Marcely Krejsově (Plzeňský kraj), Martina Baxy (město Plzeň), Blanky Kantové (MO Plzeň 6) a Gina Schilderse (ČSPH) a předsedy oddílu PH Plzeň-Litice Michala Hofrichtera.

A „LITICKÁ EUFORIE“ měla za sebou teprve první vlnu!

Druhá vlna přišla záhy: náš oddíl byl pověřen uspořádáním finále extraligy pozemního hokeje první červnový víkend. Po semifinále, které naši muži vyhráli s Rakovníkem 5:2, následovalo finále s pražskou Bohemians. To skončilo v normální hrací době 1:1, ale v nájezdech naši zvítězili a po devíti letech se opět stali MISTRY ČR! Navíc Adam Uhlíř se stal pozemkářem ČR za rok 2019 a Dominik Bystřický talentem roku 2019!

A třetí vlna „LITICKÉ EUFORIE“ nastala při juniorském mistrovství Evropy v červenci. To byl opravdový týden pozemního hokeje, jak má vypadat. Byla to akce celého oddílu, od benjamínků po veterány. Prakticky všichni si to užili, i když každý v jiné funkci. Opravdový svátek pozemního hokeje. Nebývalá propagace našeho sportu v regionu. Zápasy sledovalo na 2000 diváků. Vybralo se na vstupném přes 90 tisíc Kč (nejvíc v ČR). G. Schilders, prezident ČSPH: „Hokejová rodina, jak má vypadat!“ Představitel EHF: „Byl to nejlepší turnaj, kterého jsem se zúčastnil“.

Tohle byl nejkrásnější dárek ke stému výročí zahájení tělovýchovné činnosti a sportu v Liticích, které v roce 2019 TJ Plzeň – Litice oslavila.

Prostě úžasné! Jsem hrdý na svůj oddíl!

Mgr. Stanislav Benda

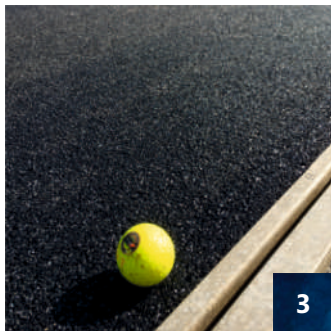
REKONSTRUKCE HŘIŠTĚ

ANABÁZE S REKONSTRUKCÍ HŘIŠTĚ POZEMNÍHO HOKEJE

Hřiště pozemního hokeje, s vervou vybudované v roce 2004, doplněné o šatny v roce 2007, začalo zhruba po deseti, jedenácti letech stárnout, švy umělé trávy se na některých místech začaly roztahovat, trávník byl ve více zatížených lokalitách již dosti zašlapaný a především postupně na něm byla hra více a více nebezpečná. To, že za tu dobu udělaly umělé trávníky ve vývoji milové kroky směrem vpřed, byl další aspekt k myšlenkám jeho výměny. Naše litické hřiště bylo svým pískovým povrchem nejen mezi námi známo jako pěkná „depilační kúra“.

Zde někde došlo k rozhodnutí k vyvíjení aktivit vedoucích k sehnání finančních prostředků na výměnu umělé trávy a celkovou rekonstrukci. V roce 2014 jsme se přihlásili do dotačního programu MŠMT s rekonstrukcí areálu a udělali první kroky i v blízkém okolí. Pod nimi se skrývaly jednání na obci, městě, kraji s dotazy a následnými přísliby s finanční pomocí v případě obdržení zásadní dotace z MŠMT. Další kroky vedly do blízkých škol, i borských, které hřiště pravidelně i nepravidelně využívaly na svoje sportování s žádostí o potvrzení jejich kladného zájmu naší rekonstrukce areálu. Oslovovali jsme kluby pozemního hokeje, které u nás měly soustředění, o podporu jsme žádali i např. spřátelené kluby z Německa, které k nám jezdily na turnaje. Cílem bylo ukázat široký rozsah naší činnosti v areálu a tím podpořit šance na získání dotace na rekonstrukci ze strany MŠMT.

První pokus byl neúspěšný, stejně tak druhý v roce 2015. Třetí pokus podávaný v roce 2016 a vyhlašovaný v únoru 2017 byl pro nás zlomový. Už docházely síly, znovu a znovu se prát s úředním rozhodujícím šimlem, netuše, zda naše žádosti jsou dobře postavené. Na druhou stranu jsme doufali, že teď už to tentokrát vyjde. Měli jsme zprávy přímo z kuchyně

ministerstva, že žádost je dobře napsaná, splňuje podstatné parametry a tudíž, že naše šance jsou vysoké. O to větší bylo zklamání, když to zase nevyšlo. Jenže, ani jsme nestačili dostatečně obejmout kolem ramen, že to tedy zase nevzdáme, když se roztočila zcela jiná spirála. Noviny, televize byly plné kauzy Pelta, která se dotýkala právě toho dotačního titulu, kterého jsme se účastnili. A netrvalo dlouho a ministerstvo zrušilo příspěvek všem sportovním klubům, které v únoru jásalý, a kde jsme mohli být i my. Uff. Ani jeden klub peníze nedostal a přitom již někde rozjely své stavby.

Hned v červnu toho roku MŠMT vypsal další svoji výzvu, letní, která pro nás znamenala rozhárané sluneční měsíce, nicméně jsme byli nastartovaní vidinou možného úspěchu. I proto, že jsme v únoru údajně byli od dotace nedaleko a tentokrát ministerstvo rozdávalo dvojnásobnou částku. Žádost byla v srpnu podána a my netrpělivě čekali na listopadové rozhodnutí. A to vyšlo! To jsme ještě netušili, co přijde ...

V zimě 2018 se připravovalo výběrové řízení a nám byli zkušenými z fotbalových kruhů nabídnuta firma, která měla mít bohaté zkušenosti s těmito technicko - právními akty. Na konci března proběhlo „výběrko“ a my jsme pomalu začali nahlížet do úplně jiného světa. Místo stavby hřiště, jsme postupně „šedivěli“ ... Zde je na místě chronologie událostí, širší popis by vše zapletl.

Březen 2018

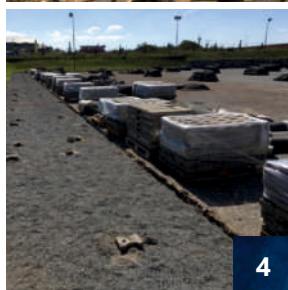
Zveřejnění výběrového řízení, otevírání obálek, zvolení vítěze soutěže, okamžité podání námítky proti výběrovému řízení jednou ze zúčastněných firem.

Duben 2018

Odpověď na námítku této firmě, podání stížnosti ze strany této firmy na Ústav pro ochranu hospodářské soutěže na naše výběrové řízení. My zjišťujeme, jaké máme šance na výhru.

Květen 2018

Posílení našeho týmu velmi zkušeným právníkem a zjištění, že šance jsou malé, někde v pozadí nám hrozí i pokuta. Zrušení výběrového řízení, mimořádná valná hromada TJ k převedení zjištěného zástavního práva na šatny u hřiště na Lidový dům, spolupráce s Českou unií sportu na rychlém vyřízení těchto

převodů. Práce na „nenapadnutelných“ parametrech nového výběrového řízení a na vyhlášení všech případných chyb z projektu.

Červen 2018

Vypsání druhého výběrového řízení, otevírání obálek, vyhlášení vítěze výběrového řízení a čekání na stížnost, která naštěstí nepřišla. Můžeme stavět, ale ...

Červenec, srpen 2018

Celé léto čekáme na potvrzení ze strany katastrálního úřadu ohledně vyřízení zrušení zástavy na šatnách a její převedení na Lidový dům. Ta zástava je kupodivu z roku 2007, kdy se stavěly šatny, je ze strany našeho i současného donátora MŠMT a hlavně vždy byla desetiletá, ale jen ve dvou případech ji dali patnáctiletou. A zrovna v roce 2007 ...

Září, říjen, listopad 2018

4. 9. se koplo do země, tomuto okamžiku ještě předcházela naše obrovská brigáda (80 členů) na úpravě hřiště. Aby nebylo vše tak jednoduché, celá rekonstrukce měla skončit do konce listopadu, protože v prosinci byla skrze MŠMT nařízena kolaudace stavby. A samotná stavba? Jestli do tohoto okamžiku nepadlo jediné jméno, teď je povinnost jej uvést. Na úkor své práce, zdraví a rodiny strávil spoustu času dnes a denně na stavbě při její koordinaci Václav Nocar čili náš „Car“. To, že jeho přezdívka znamená určitou nevšednost, nám vše bylo spásou i při jeho nasazení při stavbě. Zdárné dokončení, sladění, detaily celé stavby jsou jeho zásluhou. Obě firmy Robstav a Imont vše dokončily, jak se patří a v polovině prosince byla stavba kolaudována.

A se začátkem stavby začalo další dějství. Díky novému výběrovému řízení nám v rozpočtu chyběl ještě velký díl peněz, protože jsme museli nastavit přísnější parametry podkladu pod umělou travou a zároveň se musela vyřešit padající severní opěrná zeď. A to nebylo levné. Všichni hráči zaplatili mimořádné příspěvky, rozjela se sponzorská kampaň, otevřeli jsme veřejnou sbírku, byli připraveni na bezúročnou půjčku jednoho člena našeho klubu. Ve finále stavby i shánění peněz jsme v listopadu opět museli zkusit nemožné. Podruhé oslovit místní samosprávy, zda nám mohou pomoci. Naše kroky na městě a na kraji a samostatné místního úřadu jakoby se načasovaly do stejného rytmu. Během jediného týdne se podařilo dohodnout příspěvek všech tří subjektů ve výši 333.000,- Kč, čímž nám po schválení jednotlivými zastupitelstvy zmizel hrozící dluh ve výši jednoho milionu korun. Dobrá zpráva na závěr!

Po novém roce došlo k vyúčtování celé stavby s ministerstvem školství, vše proběhlo dle regulí a je to v pořádku. Mimořádné období je za námi a na nás se chystaly další výzvy, jak to v životě či ve sportu bývá.

Nakonec tohoto ne úplně snadného příběhu je potřeba poděkovat všem lidem, kteří nám v průběhu celého období pomohli. Radou, koupeným metrem čtverečním, sponzorským darem, prací, hlasem při valné hromadě, držením palců, ochotou – těch podob lidského dobra je mnoho. **A my Vám všem za to moc a moc děkujeme!**

FINANCOVÁNÍ REKONSTRUKCE HŘIŠTĚ POZEMNÍHO HOKEJE TJ PLZEŇ-LITICE 2018

1. REKONSTRUKCE – hřiště, nástavba šaten a okolí:

Vysoutěžená cena: 16 078 851 Kč

Sehnané finanční prostředky:

MŠMT	8 549 455 Kč
město	3 333 000 Kč
kraj	1 683 000 Kč
ÚMO 6	1 333 000 Kč
m ²	550 000 Kč
sponzoři stavby	290 000 Kč
veřejná sbírka	110 000 Kč
mimořádné příspěvky	230 000 Kč
celkem	16 078 455 Kč

2. OSVĚTLENÍ I. etapa

Vysoutěžená cena: 500 000 Kč

Sehnané finanční prostředky:

město	450 000 Kč
m ²	50 000 Kč

3. PROJEKT

Cena: 150 000 Kč

Sehnané finanční prostředky:

m ²	150 000 Kč
----------------------	------------

DUŠE REKONSTRUKCE

VÁCLAV NOCAR

Většina členů klubu jej zná. Často se směje, má neuvěřitelnou situační vtipnost, udělá na hřišti a jeho okolí a při většině akcí spoustu černé práce, kterou valná většina lidí nevidí. Když jde o princip, dokáže se zakousnout a nepustit. Jak po krocích přicházela rekonstrukce hřiště, zapojoval se dle svého naturelu do záležitostí organizace stavby více a více. Až nakonec trávil na hřišti tolik hodin denně, že to takřka položilo jeho soukromou firmu a jeho samotného. To on byl základním stavebním kamenem hřiště a určitě jeho duší. A malý dovětek z května 2020 ... Vašek se stal předsedou oddílu!

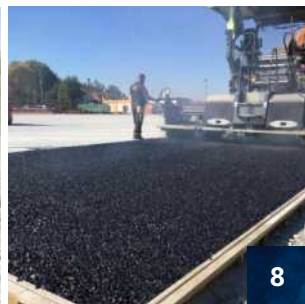
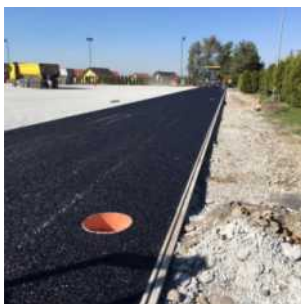
>> Byl jsi u stavby hřiště v roce 2004 i u její rekonstrukce v roce 2018. V čem se obě stavby dle Tebe lišily?

Byl, jen stavba hřiště v roce 2004 nebyla tolik o zařizování, ale o samotné práci na hřišti. Kácení stromů v bývalém hliništi, po získání dotace na hřiště budování oplocení, stavění stožárů na světla, rozvodů elektřiny, vody, kanalizace, drenáže, obruby, zámkovky ... Byla nás skvělá parta kolem našeho Kuzmy. Nechtěl bych teď všechny jmenovat, abych na někoho nezapomněl. Ti, co u toho byli, budou vědět, o koho jde. Dále nám pomáhala spousta dobrovolníků z řad našich členů a jejich rodičů. Pak následovalo shánění stavebních buněk, jejich zařizování, aby pak sloužily jako dočasná klubovna, šatny a dokonce i celkem slušné sprchy. Neznali jsme volné odpoledne, víkendy, pořád jsme byli a hrozně rádi, na hřišti. Nastalo vymýšlení šaten, kterého se ujal Michal Soukup, a po získání dotace naše brigádníčení neustalo a pokračovalo budováním klubovny, dětského hřiště, skluzavky, kolotoče, houpačky...

Rekonstrukce byla odlišná. Pro nás začala někdy v roce 2014-15, kdy jsme začali vymýšlet, jak udělat kvalitní podklad a povrch, oplocení, osvětlení, zavlažování a přístavbu šaten. Sbírali jsme informace z Hradce, Rakovníka, byli jsme pro informace v Norimberku, inspirovali se v Mnichově a Bad Kreuznachu.

>> Co Ti rekonstrukce hřiště dala?

Dala mně další možnost být s lidmi, s kterými jsem rád a dělat něco, co má smysl. Bylo pěkné vidět členy oddílu, jak přišli pomáhat se sundáváním starého povrchu, aby se ušetřilo a mohlo co nejdříve začít s rekonstrukcí.

>> *Co Ti rekonstrukce hřiště vzala?*

Nevzala nic zásadního, jen přebytečný volný čas a kousek mé profesní práce.

>> *Jaké má naše hřiště přednosti?*

Určitě kvalitní sešivaný povrch od Polytanu s kvalitním asfaltovým podkladem, který bude základem pro položení dalších povrchů pro příští generace. Určitě se povedlo i okolí hřiště, oplocení a příprava na osvětlení. Hřiště prošlo testem při finále extraligy 2019 s mistrovskou tečkou našich mužů a poté pořádáním ME juniorů do 21 let.

>> *Jaké má naše hřiště neduhy?*

Až dobudujeme osvětlení, tak jako největší neduh bych viděl zavlažování, zásobu vody a její vysoký obsah minerálů, který se usazuje na umělce. To ještě musíme dořešit.

>> *Co Tě v průběhu přípravy stavby i během stavby samotné vzalo nejvíce vítr z plachet?*

Nejhorší byly momenty nezískání dotace, pak informace, že jí máme, pak zase ne, pustíme se do toho znovu? ...Vytrvali jsme a dotaci získali! Šok při otevírání obálek – vznesení námitek firmou, která se do výběrového řízení ani nepřihlásila a tím zastavení možnosti stavět. Následovalo vypořádání se s námitkami a další šok! Vznesení námitek na ÚOHS.

>> *Co Tě naopak posílilo?*

To, jak jsme se semkli, to jak se mezi námi našli kluci z právnických vod, bez kterých bychom výběrové řízení nedokončili. A jak jsme se nevzdali a ještě při tom všem byli schopni shánět peníze za m2, na kraji, na městě, na ÚMO a ještě vyhlásili veřejnou sbírku. Pomáhali všichni, kdo mohli. Další silný moment bylo přepracování projektu, vypsání nového výběrového řízení, vyhlášení vítěze, a to všechno v krkolomně krátkém čase. Zbývaly zhruba 4 měsíce do kolaudace a tím splnění dotačních podmínek a my ještě nezačali se stavbou. Na konec se to povedlo a my v září mohli začít stavět.

>> *Chtěl bys podobnou akci zažít ještě jednou?*

Myslím, že v tomhle objemu to jednou bohatě stačilo a že je na čas vystaráno. Teď nás čekají menší výzvy jako dodělání světel, vyřešení vody na zavlažování, zbudování věže pro rozhodčí, časomíru, live přenosy a tribuny pro diváky.

>> *Proč jsi u všeho celou dobu byl, tolik se angažoval a nesesedl jsi raději doma v křesle a nekoukal na krb?*

To se nedalo sedět doma, zvlášť když jsem věděl, jak to funguje u velkých stavebních firem. Bylo jasné, že když se něco zadrhne, tak to nestihneme a dotaci budeme muset vrátit. Cítil jsem, že když tomu věnuji 3-4 měsíce, že se to zvládne. Překážky byly téměř na denním pořádku, ale dařilo se je řešit. Bylo pro mě potěšení dávat do klubu průběžné informace o stavu stavby s naším litickým míčkem /talisman – viz foto/, který se nechal rád fotit.

>> *Co bys přál klubu do nejbližší dekády?*

Aby se všem dobře dařilo nejen na hřišti, ale i v životě, a aby náš klub měl pořád toho našeho litického ducha opřeného o rodinné zázemí.

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ ZREKONSTRUOVANÉHO HŘIŠTĚ

Tři dny plné sportu, tréninků a zápasů završené nedělním slavnostním otevřením hřiště za účasti zástupců institucí, které výrazně pomohly s financováním rozsáhlého projektu. Za ministerstvo školství vyslal symbolickou střelu na branku náměstek ministra školství pro sport Karel Kovář a k němu se přidali radní plzeňského kraje Marcela Krejsová, plzeňský primátor Martin Baxa, starostka městského obvodu Plzeň 6 Blanka Kantová a prezident Českého svazu pozemního hokeje Gino Schilders. Hlavní sportovní rámec obstaraly tréninky reprezentací mužů a žen České republiky, týmu z Norimberka a především zápasy všech týmů domácího klubu, vše vyšperkované zápasy domácích mužů a žen před 300 přihlížejícími diváky proti reprezentacím České republiky. Byli jsme rádi, že se tohoto pro nás důležitého okamžiku aktivně zúčastnili i naši kamarádi z druhého plzeňského klubu z Bolevce.

Výsledky našich týmů:

Muži:

Plzeň Litice – HG Norimberk (2.bundesliga) 3:1

Plzeň Litice – HC Bolevec 3:2

Plzeň Litice – reprezentace České republiky 3:0

Ženy:

Plzeň Litice – reprezentace České republiky 0:3

ODDÍLOVÝ ENFANT TERRIBLE ZAPUSTIL KOŘENY - REINHARD NICKLAS

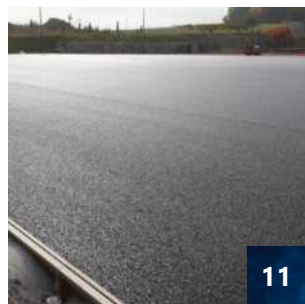
Už v jedenácti letech tvrdil, že se bude živit pozemním hokejem v zahraničí. Zkusil hrát v pražské Slavii, Bohemians, Itálii a Skotsku. Stejně se vrátil domů, kde z něj ještě stále trenérům často naskakovala husí kůže. S rekonstrukcí hřiště a prvním soutěžním ročníkem na nové umělé trávě, jakoby přeskočil do jiného módu. Zajímal se, pohotově pomáhal, byl praktik, druhý titul mužů stál na jeho gólech. Na přelomu kapitol o rekonstrukci hřiště a zisku druhého titulu mužů je tento článek výbornou sondou do vývoje jednoho mladého muže

>>Rendís, Tvoje sportovní začátky, kde jsi všude hrál a co zažil?

Když jsem byl malý, tak jsem zkoušel fotbal, ale pak se to zlomilo s nástupem do školy na 11. ZŠ. Hrál jsem doma v Liticích. Ve dvaceti jsem hrál za Slavii Praha, rok nato jsem šel do Itálie. V Itálii jsem hrál za Hockey Club Pistoia. Z Itálie jsem chtěl jít po sezoně opět jinam a zkusit zase něco nového, dlouho jsem si psal s Martinem Babickým o možnosti jít hrát s ním za Gordonians Aberdeen Hockey Club. Po vydařené sezoně v Itálii se to povedlo a letěl jsem do Skotska. Zajímavá byla kvalifikace na OH v Kakamigahaře v Japonsku. To mi bylo krásných 20 let a byla to moje první zkušenost s týmy, jako je JAR, Brazílie, Japonsko. Zažil jsem ME v Boomu, to byl největší zážitek a sportovní úspěch v mé kariéře, zahrát si proti Německu, Holandsku, Španělsku, Irsku a ještě Belgii, kde byla elektrizující atmosféra, bylo to něco nepopsatelného.

>>Byl jsi, poněkud překvapivě, jednou z mladých tváří, která byla aktivní na všech brigádách před stavbou hřiště a i následně při našich dodávkách? Kde se to v Tobě vzalo, byl jsi i poměrně praktický, takže čím to?

Tohle je asi místo pro poděkování mému tátovi. Táta měl firmu na podlahy, takže vždycky jsem něco musel tahat a dělat manuálně anebo jsem koukal, jak se to dělá, hodně věcí jsem okoukal, nebo jsem poslouchal, jak se to má dělat. První stavba hřiště byla snad povinnost jít něco dělat, to nadšení, že už nebudu muset hrát na přírodní trávě a chodit po tréninku lovit balonky z řeky, muselo motivovat každého. Každá brigáda na hřišti byl milník, první hřiště pak povodně, poté zase kabiny, vždycky bylo něco nového a každý to snad chtěl hned

a udělat proto ve svých silách maximum. No a pak bylo nové hřiště a zase to bylo jako poprvé, už nebudu muset hrát na pískové umělce a nebudu si v šatně utírat krvavá kolena, nebudu mít všude doma písek. Takže demontáž staré umělky a podkladu byla obrovská motivace! Určitě to je taky asi věkem, člověk dospěje a pak je ve věku, kdy si říká, že už něco musí převzít od těch starých a navázat na tu jejich práci pro klub.

>> *Tvůj zájem byl hmatatelný, dával jsi veřejně najevo, jak je to pro Tebe osobně důležitý, nová umělka a takových parametrů v Liticích. Ne každý by čekal takový tah na branku zrovna od Tebe. Tedy, proč, kde je základ?*

Něco jsem už napsal nahoře. Chtěl jsem, aby náš oddíl už nebyl spojován s frázemi typu „zase do Litic, ach jo, tam je hrozná umělka“ nebo „Litické pískoviště“ konečně po obrovském úsilí mnoha lidí z oddílů a hledání peněz a byrokracie, nastal den i pro nás členy, co můžeme pomoci „jen manuální prací“, tak bylo o motivaci postaráno. Věděl jsem, že nová umělá tráva pomůže přilákat více lidí, protože upřímně, kdybych dal malého na pozemák a po tréninku mi přišel domů, jako kdyby ho někdo táhnul za autem, :-)) tak bych ho do Litic podruhé nevezl. Takže nová umělka byla obrovské lákadlo pro nové děti + nám hráčům pomohla v rychlosti a přesnosti. Kdo předtím hrál na vodní trávě, tak moc dobře věděl, jak to je hned jiný sport!

>> *Prolétli jste s áčkem celou vítěznou sezónou jako nůž máslem. Čím to bylo? Co se změnilo? Měla vliv i nová umělá tráva?*

Byla to asi sezóna, kdy se všechno dařilo. Boom z umělé trávy, každý se chtěl předvést. Byla to sezóna, kdy nám všem drželo zdraví. Příprava před sezonou byla optimální, parta v kabině byla super, nevím, jestli měl vliv i Čárkovo chomout. ale celkově ta sezóna byla dobrá.

>> *Ve finále jste zaváhali, Bohemka mohla rozhodnout, nedala penaltu. Nicméně náš tým ještě musel vstřelit gól. Dali jste jej. Věřili jste tomu, když zápas rychle směřoval ke konci?*

Ta penalta to rozhodla, věděl jsem, že když jí Nečí chytne, tak to tam nějak domlááme. Vohňa měl smůlu a sjela mu. Což byla voda na náš mlýn, celý zápas byl dle mého pod naší kontrolou, ale né a né to tam spadnout. Fyzicky náš tým byl lepší, ten konec o tom vypovídal. Bohemka má v týmu zkušené hráče, ale věděl jsem, že když dáme na 1:1, tak to pak uděláme na nájezdy! To co se pak stalo před koncem za stavu 0:1 je prostě věc, co nevím jak popsat, euforie možná přesvědčení a možnost dát lidem titul na domácích hřišti, no prostě bylo to 1:1 a šlo se na nájezdy, a to jsem věděl, že nájezdy umíme.

>> *Návštěva byla úžasná, okolo 400 diváků je na český pozemní hokej výborná návštěva. Jak jste to vnímal, vše, co se dělo okolo tohoto víkendů?*

Divácká kulisa je vždy doména Litic, neznám v ČR jiný klub, kde by byla tak aktivní

fanouškovská základna. Tenhle zápas jsem se soustředil pouze na jeho průběh a to bylo hlavní, ale velmi dobře se nastupuje na zápas, když máte za zády 400 lidí co Vás ženu vpřed. Po finálovém nájezdu a Cárkovo odhození hokejky mě polila husina a běžel jsem si užít oslavy. To, co se dělo pak, byla odměna pro všechny Litické a funkcionáře v klubu.

>> Není tajemstvím, že budeš brzy mít v rodině úžasný okamžik. Narodí se Vám první dítě. Asi to bude určitý zlom v Tvém životě. Dokážeš teď, formulovat Tvůj vztah k Liticím alias k hokeji? Jak se vyvíjel, jak je pro Tebe dnes důležitý a jaké máš další plány?

Vztah k Liticím, je to moje druhá rodina, vždyť třeba s Korysem se známe 20 let. To je obrovská vazba a celkově ty situace v klubu, nedokážu si představit, že bych teď měl skončit. Vždycky se těším do Litic (mimo zimní přípravy), je to tam druhý domov. Ale začátky jsem neměl dobrý, když neberu žákovské kategorie. Měl jsem takové hovězí období a to byla

doba, kdy jsem 3,5 roku hrál jinde (Slavie, Bohemians, Itálie, Skotsko), nikdy toho nebudu litovat, byla to super škola a podíval jsem se do světa a zkusil jiný hokej. Návrat byl těžší, od kluků jsem to schytával, teď občas ještě taky něco někdo prohodí, ale tím jsem si asi musel projít. Byl jsem rád, že jsem zpět a můžu zase hrát doma. Hokej je pro mě důležitým odreagováním od života, vždy když přijdeš do šatny, tak tam čeká 15 „kamarádů“ se kterými se hned začneš smát a neřešíš ostatní věci, práci, vztahy atd. Prostě jen vezmeš hokejku a jdeš mlátit balónek... Oddílů bych rád splatil tu energii a práci mě vychovat. Což víme, že nebylo lehké. Ale teď vážně, chtěl bych se angažovat více v chodu oddílu a pomoci lidem, co to táhnou už fakt dlouho, snažit se posunout zase oddíl o kousek dál a dát jiný úhel pohledu.

Dovětek z května 2020 ... René se stal členem výboru oddílu.

MISTROVSKÝ TITUL

První a poslední dospělý mistrovský titul získal náš oddíl v roce 2010. Tehdy to byla euforie týmu, který již měl leccos za sebou a výrazně mu, především psychicky, pomohlo klopýtnutí pražské Slavie v semifinále. Druhý finálový zápas na domácím hřišti skončil 7:0 a touha po vítězství byla cítit již dávno před začátkem utkání.

Tým z roku 2019 byl vítěz základní části, což signalizovalo sílu týmu. V soutěži dominoval, i když si neodpustil drobná klopýtnutí. Před play off měl náskok nad Slávií dva body a nad třetími Bohemians dokonce 12. Přesto to byl pro naše kluky velmi, velmi těžký víkend. Celá republika již dlouhou dobu věděla, že v Liticích je parta šikovných kluků, která si však občas s morálkou hlavu moc neláme. Tomu i odpovídala bilance v rozhodujících utkáních. Všechna semifinále v halovém i pozemním hokeji prohrával a tento stín se postupně stával pořádnou „dekou“, která hlavy hráčů tížila až moc. K tomu se celý finálový víkend konal doma na našem zrekonstruovaném hřišti, jako odměna za to, co jsme rok před tím dokázali a i jako test před tím, co mělo teprve přijít. Mistrovství juniorů divize B.

Semifinálový zápas s Rakovníkem kluci zvládli, ale vítězství se rodilo postupně. Až druhá půle ukázala možnosti týmu. Finále už byl oříšek. Přestože Bohemians s námi v základní části dvakrát prohrála, všichni věděli, že to není jednoduchý soupeř. Většinou to vypadá, jako když jej základní část vůbec nezajímá, ale vyřazovací souboje, to je to, co má rád. Vlastně i letos, jako v roce 2010, vyřadila v semifinále pražskou Slavii a vlastně tak nastínila analogii s tímto naším úspěchem. Ale situace byla zcela odlišná... Podobná byla kulisa rámovaná takřka čtyři stovkami diváků, ale sebevědomý soupeř, který nedal svoji kůži zadarmo. To, že kluci vše dokázali překonat, atmosféru, podvědomí neúspěšnosti v důležitých utkáních, velmi nepříznivý vývoj skóre, následné nájezdy a i jejich překotný ráz

ukazuje, že překročili svůj stín a dospěli. A celému oddílu přinesli neskutečné zadostiučinění. Po peripetiích s výstavbou hřiště a mimořádným sháněním peněz na tuto rekonstrukci byl vstup do roku 2019 famózní. Děkujeme!

PS: Zcela nečekané a pro náš sport velmi milé bylo přijetí našich kluků nejprve hejtmanem Plzeňského kraje Josefem Bernardem a vzápětí i primátorem města Plzně a poslancem Martinem Baxou. Neuvěřitelná propagace našeho sportu a klubu!

PS 2: Při příležitosti této sportovní události byl vyhlášen na základě výsledků ankety Českého svazu pozemního hokeje Adam Uhlíř nejlepším pozemním hokejistou v ČR a Dominik Bystrický největším talentem! Gratulujeme!

SEMIFINÁLE

Plzeň Litice - HC Rakovník 5:2 (1:0)

Góly Litic: Bárta 3, Čech, Gerlický

Diváci: 250

Hráči: Nečas, Dvořák, Čech, Benda, Hes, Kasl, Hofman, Uhlíř, Nocar, Koryták, Čvančara, Nicklas, Bárta, Sochor, Gerlický a Matoušek

Dlouho očekávané semifinále litického týmu, který zvítězil v základní části soutěže, ale musel překonat semifinálovou past. Kterou už čtyři roky překonat nedokázal. Semifinále k úspěchu nebo prohře k poháru. Tak to měl před sebou plzeňský tým. Aneb první místo v základní části přineslo domácím účast v evropských pohárech, ale až semifinále a následně finále rozhoduje o úrovni soutěže, kam se plzeňský tým podívá.

První atak a tlak v utkání patřil domácím. Jenže produktivita zůstala tam a rozdělání hry po hřišti se brzy vyrovnalo. Do okamžiku, než zauřadoval dnes již mazák Michal Bárta. Jeho nekompromisní zakončení akce znamenalo vedení plzeňského týmu 1:0. Netrvalo dlouho

a rakovničtí srovnali stav zápasu. Hra se přelévávala a vlastně si hledala svého vítěze. Byli to domácí, kteří se po polovině hrací doby opět dokázali výsledkově utrhnout. Po trestném rohu dorážel veterán Ladislav Čech na 2:1. Vzápětí, po několika minutách, přišel radikální řez zápasu. Neúnavný Michal Bárta dostal přesný balonek za soupeřovu obranu a bez váhání zvýšil střelou pod břevno branky na 3:1. Zcela jasné uklidnění domácích přišlo opět mimořádně připraveným Bártou a jeho zvýšení stavu na 4:1. Když vzápětí skóroval mladičky Gerlický, to se dalo tušit, že výsledek je již určen.

FINÁLE

Plzeň Litice – Bohemians Praha 2:1 (0:0, 1:1, nájezdy 2:1)

Gól: Nicklas, rozhodující v nájezdech Nocar

Hráli: Nečas, Dvořák, Čech, Benda, Hes, Hofman, Korytář, Uhlíř, Čvančara, Nocar, Matoušek, Nicklas, Sochor, Gerlický, Bárta a Kasl

Diváci: 350

Dlouho očekávaný duel, kdy se plzeňský tým opět po devíti letech popere o to nejcennější. Vítěz základní části po zvládnutém semifinále s Rakovníkem vstoupil do neznámých vod. Finále bylo v posledních letech pro litický tým věc zapovězená. A Bohemians, loňský mistr, byl v úvodní polovině duelu lepším týmem. Nikoliv šancemi, těch bylo na obou stranách poskrovnu, ale držením míčku a kontrolou hry ano. Domácí hledali svoji tvář, okamžik finále je evidentně zaskočil. Druhá půle už přinesla zajímavější dění. Žlutomodří našli lepší recept na obranu Pražanů, přesto hosté dali z trestného rohu gól a na umělé trávě v Liticích se začalo odehrávat drama. Plzeňský tým pomalu tlačil svého soupeře před jeho branku a přibývaly zajímavé situace ze strany Litic. Ale jeden protiútok hostů mohl vše rozhodnout. Penalta po propadu obrany Litic mohla vše vyřešit. Nevyřešila. Domácí gólman Tomáš Nečas, pozdější hrdina utkání, ji zneškodnil. Blížil se však konec napínavého

duelu a Bohemians srovnala stav zápasu. Hra se přelévala a vlastně si hledala svého vítěze. Byli to domácí a plzeňský celek stále skórovat nedokázal. Stáhnutí brankáře, risk se čtyřmi útočníky vyšel. Pět minut před koncem litický sniper Nicklas tečí srovnal. To rozpoutalo obrovskou euforii v hledišti. O osudu duelu nakonec musely rozhodnout nájezdy. Příznivý vývoj pro plzeňský tým zvrátil Ondřej Vudmaska z Bohemky, který proměnil pátý a následně i šestý, již k.o. nájezd. a hráči Bohemians se stávali favoritem těchto individuálních dovedností. Vše obrátil kapitán Adam Uhlíř. Proměnil s notnou dávkou klidu svůj nájezd a srovnal stav, brankář Tomáš Nečas chytil následující nájezd Bohemians a litický Lukáš Nocar chladnokrevně otevřel domácí radost. Trenér Litic Tomáš Levý dodává: " Říci, že jsme si titul zasloužili po vítězství v základní části je snadné. Ale ten vývoj, příběh dnešního dne, to bylo to nejvíc, co jsem kdy v hokeji zažil. Moc klukům děkuji za tento zážitek"!

NÁZORY HRÁČŮ NA MISTROVSKÝ TITUL

Kapitán Adam Uhlíř

Tak do nové sezóny jsme vstupovali s obměněným trenérským týmem a třemi posilami a nadšením, že pokud všechno dobře dopadne, na jaře si zahrajeme na nejlepší umělce u nás. Z dorostenců přišli krajní obránci Bizi a Hofmič a do útoku/obrány navrátilец nekompromisní Dvořka. Dvořka s sebou přinesl forhendové dělo a údernost, Bizi s Hofmičem chuť běhat a nové myšlenky (někdy neskutečné a vynikající, někdy skutečné a o něco horší) a v poslední řadě trenérské trio novou filozofii a náboj. Systém soutěže byl stejný jako minulý rok, soutěž rozdělena na dvě skupiny. Každý s každým dvoukolově, první tři z každé skupiny postupují do další skupiny, zbylé týmy jdou do skupiny druhé. Tam je scénář následující: opět dvoukolově s týmy, se kterými se ještě nehrálo, poté první čtyři do play off.

Podzimní část z naší strany byla z výsledkového pohledu velká jízda. Neprohráli jsme ani jeden zápas a za celý podzim inkasovali jen tři branky. Z herního pohledu je vždy co zlepšovat, ale co si myslím, že nás zdobilo byla chuť do hry na velkém hřišti, protože po celý podzim jsme trénovali jako zbytek klubu jen na malé umělce u šedivky, vždy přibližně tak v 25 lidech... Celkově byly dobré zápasy, horší zápasy, ale vždy se povedlo zvítězit, což bylo důležité do zbytku sezóny a naší sebedůvěry. Poté přišla halová sezóna... Jak už to bývá, část kluků ji má rádo, část ne. Nejsme zrovna na halu moc trpěliví, a to někdy pramení v zajímavé zápasy, které jsou bohaté na góly, ať už na jedné tak i na druhé straně. Celkově byla základní část haly pro nás úspěšná, obsadili jsme 3. místo s kladným skóre. Během halové sezóny se povedlo dokončit hřiště a tuším, že někdy mezi vánočními svátky jsme si na něm poprvé zahráli a byla to PARÁDA!!!

V semifinále nás čekala Slávie, na zápas jsme byli velmi kvalitně takticky připraveni. Připravenost jsme dokázali plnit, byli jsme trpěliví a zápas nakonec skončil remízou 0:0. Šlo se tedy na nájezdy. Šli jsme Bártík, Cárek a já. Ani jednomu z nás se nepovedlo skórovat, ze Slavie byl úspěšný Capy a tak Slávie nakonec postoupila. Nakonec jsme tedy dopadli jako asi poslední 4 sezóny, jak venku i v hale, skončili jsme v semifinále. Ale tentokrát jsme byli našemu cíli nejbližší. Pro mě to byl snad první nájezd, který jsem jel mimo trénink, a tak nepřipravenost a neznalost sehrála své. Ze zkušenosti jsme se dokázali poučit a dále byli v nich byli úspěšnější, o tom ale později.

Jarní část sezony jsme začali otevřením hřiště, kde jsme se utkali s Norimberkem, Bolevcem a národním týmem. Posílnění a natěšení z nového hřiště udělalo své a my jsme dokázali zvítězit ve všech zápasech. Poté se dohrával zbytek sezóny. První porážka přišla až poslední zápas první skupiny s Hradcem, kde se nám prostě nedařilo. Do horní skupiny jsme postoupili spolu s Hostivaří a Bohemians, s kterými jsme všechny zápasy vyhráli. Tam jsme se postupně utkali s Rakovníkem, Račou a Slavíí. Celkově z těchto 6 zápasů jsme 4 vyhráli, 1 remízovali a 1 prohráli. Takže jsme nakonec základní část vyhráli a měli jsme zajištěný pohár na další rok. V semifinále na domácí půdě nás čekal Rakovník, s kterým jsme poslední zápas prohráli... Semifinále i finále nebyly z naší strany nejpovedenější. Semifinále nám vystřílel Michal Bárta třemi góly. Takže jsme konečně postoupili do finále, pro mě osobně prvního mužského finále vůbec. Finále z mého pohledu byl strašně divnej zápas, co si pamatuju... Ze základní hrací doby si nepamatuju moc věcí, co

bych udělal dobře. Začal jsem se chytat až ke konci zápasu, kdy jsme potřebovali dorovnat a to se nám nakonec povedlo. Tak se jako v hale šlo na nájezdy. Z nás byli vybraní jako v hale Bártič, Cárek a já + Rendis a Dvořka. U nájezdů je z mého pohledu nejdůležitější plán. V hale jsem plán měl, během nájezdu jsem ho změnil a nevyšlo to. U prvního nájezdu jsem věděl, co udělám, to jsem to naplnil a vyšlo to. Od nás ještě proměnili Cárek a Rendis, od nich byli úspěšní taky tři, takže se šlo do náhlé smrti. Vudy z Bohemky byl úspěšný, tak byla řada na nás. Co si pamatuju, tak jsme se na sebe tak koukali a pak říká Rendis: „Adame jdi, necháme stejný pořadí jako předtím.“. Tak si tak říkám: „Fakt super... Co když to teď nedám a budu za osla.“ No nic, jelikož jsem první dal celkem v pohodě. Měl jsem plán i do druhého nájezdu. Tak jsem šel. 8 vteřin a je hotovo, buď ho dáš a budeš dobrej, nebo ho nedáš a celý roční snažení je v pytli. Plán byl následující, rozjedu se stejně jako předtím, akorát mu to backhandem šoupnu mezi nohy a je to. Na tréninku to tak Nečimu dávám pořad. Takže stojím na čtvrtině. Rozhodčí foukne. Jedu. Otočím se zády, střílím backhandem mezi jeho nohy, trefuju mu nohu. Naštěstí se míček odráží zpátky k mně. Nezazmatkuju. Potáhnu si míček trochu doprava, lehce naznačím střelu, zase lehce potáhnu doprava a přece jenom ty jeslíčky dávám. Radost a úleva byla nepopsatelná. Když další nájezd Neči chytne a na značku se postaví Cárek. Už vím, že to dáme. Cárek se rozjede a dává. Propukne ohromná radost. Pak na sebe všichni naskákáme. Slezeme a Edovi teče rudá z nosu, protože běžel nejrychleji a byl úplně vespod, tak to koupil nejvíc... Pro mě první titul Mistra České republiky za celou kariéru. To bylo shrnutí celé sezóny, jak jste si mohli přecíst, nejvíc si stejně člověk pamatuje jenom ty nejdůležitější chvíle a zápasy. Semifinále, finále.

Z mé paměti bych rád vyzdvihnul poctivost a docházku po celou sezónu, kolektivnost a týmovost.

Kluci, mám vás RÁD

Brankář Tomáš Nečas

Uplynulá sezóna 2018-2019 byla ta nejpestřejší za mojí hokejovou kariéru. Začala novým trenérským triem, který přinesl nový náboj, jak pro mě, tak pro celý tým do nové sezóny. I přesto, že byl na podzim velký blázelec ohledně nového hřiště a tréninky jsme měli jen na malém hřišti u šedivky. Přesto jsme se dokázali připravit na podzimní hokejovou část sezóny, kterou jsme v naší skupině jednoznačně ovládli a náramně jsme si jí užili. Velmi mě překvapilo, kolik hodin jsme dokázali jako tým strávit na brigádách, ať už na hřišti při likvidaci starého povrchu hřiště, tak i při brigádě u Radovana Sochora v pivovaru. Dle mého to týmu strašně pomohlo a stmelilo ho. Najednou jsme nebyli jen ti spoluhráči, kteří se potkávají na hřišti. Zimní část sezóny nebyla jen o halovém hokeji, ale hlavně o rekonstrukci nového hřiště a zázemí. Každým dnem jsme se těšili víc a víc až nastane ten čas a budeme moct vyběhnout na nové hřiště. Jarní část sezóny byla, jak pro mě, tak dle mého i pro celý tým, úžasná. Jarní část začala slavnostním otevřením nového hřiště. Při oslavách jsme odehráli perfektní zápas, kde jsme si poradili s reprezentací mužů České republiky. Tím zápasem jsme si uvědomili, že můžeme porazit

kohokoliv, a přidalo nám to sílu do bojů o titul.

Když přišel ten den - víkend, na který jsme se tak připravovali, byla ve mně velká nervozita. Věděl jsem, že už není čas na žádné chyby, a jen jeden semifinálový zápas může rozhodnout o celé sezóně. Naštěstí síla týmu a taktická příprava podání našeho trenérského tria byla natolik dobrá, že jsme si v semifinále poradili s Rakovníkem. Tím ale boj pro nás nekončil. Ve finále nás čekal tvrdý soupeř a to Bohemians Praha. Pro mě to byl nejtvrděší a nejkrásnější zápas v mé hokejové kariéře. Při finálovém zápase jsme na hřišti viděli spoustu pěkných hokejových akcí. Po základní hrací době byl stav nerozhodný a čekaly nás nájezdy. Pro většinu a i pro mě to byla úplně nová situace, kterou jsme zažívali jen na tréninku a ne při tak důležitém zápase. Po Lukášově vítězném nájezdu vypukla na hřišti, tak i v hledišti neskutečná euforie. Pro mě bylo úžasné, kolik lidí nás přišlo podpořit, kolik lidí s námi ten finálový den prožívalo. Byla to nádhera - úžasná sezóna, která byla završená velikánskou klubovou oslavou titulu Mistra České republiky po 9 letech a zas na domácí půdě.

Pro mě nezapomenutelná sezóna, za kterou bych rád poděkoval celému týmu, našemu trenérskému triu a také hlavně Vaškovi, který se o nás tak stará.

Manažer Václav Čvančara starší

Sezona 2018-2019

Do sezony jsem vstupoval s novým realizačním týmem.

Těšil jsem se na změny, jiný přístup a nové hřiště. Díky rekonstrukci hřiště se celý tým posunul do úplně jiné roviny - při přípravě i při zapojení do rekonstrukce. Myslím, že i díky tomu, jsme vyhráli titul.

Titul byl odměnou pro mě, tým a klub. Tento titul je pro mě první, který jsem získal jako člen realizačního týmu, a ne jako sportovec.

Je to pro mě motivace pokračovat v práci s týmem, i když to pro mě není práce, ale zábava.

Michal Dvořák

V létě 2018 jsem vnitřně řešil, jestli se dokážu v rámci budování rodinných a pracovních záležitostí znovu motivovat do té obrovské dřiny, jakože přípravy A týmu. Říkal jsem to už předchozímu trenérovi, že v rámci časových a zdravotních možností, se ještě necítím na přestup do B týmu. Nastoupil jsem tedy v létě k přípravě s A mužstvem. Na základě tohoto rozhodnutí mě, jakožto všechny členy mužstva čekala příprava v podobě běhání v rámci přestup do B týmu. Nastoupil jsem tedy v létě k přípravě s A mužstvem. Na základě tohoto rozhodnutí mě, jakožto všechny členy mužstva čekala příprava v podobě

běhání v rámci vytrvalosti, rychlostí, obratnost. Dále v podobě posilování, což mě osobně v předchozích přípravách trochu chybělo. Chybělo mi to hlavně z toho důvodu, protože každý, kdo cítí, že mu přibývá síla, začíná si více věřit v důležitých momentech.

Do A mužstva se mnou jakožto navrátilcem po dvou letech začalo přípravu i mladí kluci, kteří se mnou ty dva ročníky sbírali zkušenosti v B mužstvu. Pro mě, jako pro druhého nejstaršího hráče byla výzva i to, udělat všechno proto, abych vytvořil mentální propojení mezi nově příchozí skupinou a stabilní částí A týmu. Za ty dva roky, co jsem v týmu nebyl, mi totiž přišlo, že respekt ke druhým v A týmu a ta pravá chemie pro správné fungování se z týmu trochu vytratila.

Proběhla příprava a začala podzimní část sezóny. Kde se pro mě konečně začal projevat potenciál, vyváženosti a síla našeho týmu. Určitě bylo i znát, že se nám začalo věnovat trenérské trio. Jeden obrovsky zkušený trenér a dva zkušení stále aktivní hráči. Takže teoretické taktické představy trenérů, byly pro většinu hráčů pochopitelně všem vysvětlovány. Podzim jsme sehráli v obrovském stylu, i když jsme v rámci dlouho očekávané rekonstrukce našeho hřiště odehráli všechny zápasy na venkovních hřištích a naplnili očekávání, které bylo u všech lidí v našem klubu vidět.

Zimní část sezóny, která je hodně specifická, byla maličko rozpolcena, protože někteří hráli za dorost někteří za B tým a někteří se věnují sportům v rámci přípravy na jarní část. Uspořádali jsme několik spíše společenských akcí, abychom nevypadli z kontaktu, a už tu byla jarní příprava.

Ta byla zmáčkuta do jednoho měsíce a sice března a zakončena turnajem u nás na hřišti, podotýkám, že na našem novém hřišti, které jsme v rámci společných brigád pomáhali dokončit pomocí méně odborných prací. Všechny tyto činnosti nás jako tým poslaly všechny za společným cílem, a to tím nejvyšším.

Na jaře přišly dvě herní zaváhání, v podobě prohry se Slavií HK a trápení se slovenskou Račou. Ale to bylo jenom dobře, protože jsme si slabší chvílky vybrali před final four. Ve finálových bojích vmáčknutých do jednoho víkendu se potvrdilo to, že si někteří daleko více věřili, že když to nešlo nějakému z tahounů, objevili se jiní a že jsme opravdu tuhle sezónu neměli v naší nejvyšší lize jiného soupeře, než sami sebe.

Osobně jsem celou jarní část sezóny odehrál se zraněním a vlastně jsem se připravil o celé léto v rámci většího pohybu v rámci léčení zranění, ale nemohl jsem v rámci psychologické síly týmu odstoupit s tím, že nemůžu hrát. Možná by to vneslo do týmu nejistotu, možná ne. Hrát jsem nemohl naplno a hrozně mi to mrzelo, protože jsem nemohl naplno pomoci na hřišti. Ale v kabině, klubovně a hlavně v hlavách jsem to chtěl s celým týmem na hřišti i mimo něj dotáhnout k zaslouženému konci.

Byla to sezóna mistrů od začátku do konce!

MISTROVSTVÍ EVROPY JUNIORŮ

MISTROVSTVÍ JUNIORŮ 2019 DO 21 LET - DIVIZE B

Víte, že jste trochu na řadě. Většina klubů v republice Vaší velikosti už podobný turnaj pořádala. Žádáte o pořádání turnaje. Nejprve Český svaz pozemního hokeje a ten Evropskou federaci pozemního hokeje. Naše republika dostává pořadatelsví a náš klub jím byl pověřen. Najednou se stane událost mezi zemí a nebem. Bylo napadnuto výběrového řízení rekonstrukce hřiště a Vy jen doufáte, že to dobře dopadne. Že budete mít pro pořádání takové akce to základní – hřiště. Vše se zvládlo a my se mohli připravovat na pořádání ME.

Pořádáme zajímavou a celkem velkou akci. V Liticích, ve vesničce. Řešíme parkování, tribuny, sousedy, různá povolení, dodatečnou závlahu, zakrytí tenisových kurtů deskami na dětské hřiště, záchody mimo objekt, různé stany, propagaci, doprovodné hudební kapely, sháníme dobrovolníky ... je toho hodně a náš klub se vším má minimální zkušenosti. Naštěstí se ukázalo, že v klubu a jeho okolí jsou desítky ochotných lidí, kteří rádi pomohou. A při vlastní akci se to jen potvrzuje.

A o tom to bylo, vlastně celé ME.

O LIDECH ...

O hráčích na hřišti, kteří tvořili každodenní zajímavý vývoj turnaje

...

O skotském fanouškovi, který přicházel denně na hřiště pěšky z Plzně jako první a hned od nás dostával malý prezent – pivo ...

O děvčatech z kanclu, která ladila denní zpravodaj s neotřelým názvem TUTO si přečti ...

O podavačích míčků, kteří měli šanci sledovat výkony hráčů ve všech koutů Evropy pěkně zblízka ...

O neuvěřitelném hlasu moderátora, který upoutal pozornost až za kostelem ...

O portugalském hráči, který nedokázal vlézt sám do popelnice ve sprchách alias „ice bath“ a až námi přinesené štafle mu za aplausu celého týmu spoluhráčů dovolili se přehoupnout do ledové lázně ...

O každém jednom dobrovolníkovi, který zastával svůj úkol a měl tak šanci prožívat vše intenzivněji ...

O fanoušcích, s vlajkami, v kloboucích v českých barvách ...

Byl to pěkný týden!

PODĚKOVÁNÍ GINA SCHILDERESE, PREZIDENTA ČESKÉHO SVAZU POZEMNÍHO HOKEJE

Ahoj všichni, touto cestou bych rád poděkoval Tomášovi L., Radkovi S. a celému klubu z Litic za perfektně zvládnutý turnaj v Liticích. Měl jsem obrovskou radost, že to je můj první turnaj, kde klub (respektive Tomáš) tlačil na mě a na Svaz a na 120 % jste vzali vedení přípravy turnaje do svých rukou. Občas musel jsem ho brzdit :-), ale radši brzdit, než tlačit dopředu a stále prosit o informace. Tohle je pro mne Hokejová Rodina, členi, které to baví, kteří nepotřebují šťouchnout a kteří dají ruce a srdce do práce. Výsledek je, že fanoušci a vedení Evropské hokejové federace to vidí a ocení a já jen mohu opakovat slova od Harry (turnajový ředitel z EHF): "To je můj nejlepší turnaj, kterého jsem se zúčastnil, normálně vidíš, že to je akce, kterou dělá Svaz na "pozemku" od klubu, ale tady to vypadalo jako klubový festival, kde každý člen byl zapojený a kde vedle zápasů bylo spoustu aktivit pro mladý a starý". Tak Tomáši a Radku, klobouk dolů a mám fakt velkou radost, jste velkou inspirací pro ostatní oddíly. Pro všechny: určitě jste viděli spoustu fotek dobrovolníků, ale rád

bych sdílel jednu fotku, která vystihuje pro mě krásný detail, jak klub může fungovat. Viz dolů - fotka z chlapské toalety, kde normálně najdete krém na ruce !!! :-). Nejde o krém, ale takových detailů jsem viděl mnohem více a to je ta úroveň, kterou se máme inspirovat... A když mluvíme už o detailech, tak bych rád poděkoval Martině a Nikole za perfektně zvládnutý ceremoniál. Víím, že na tyhle věci jsem "pes" a chci to mít úplně detailně připravený a domyšlený a vadí mi možná "blbosti", které ostatním nevadí, ale měl jsem velkou radost, když jsem viděl, jak to holky vzaly za své. Jeden detail, který mě přesvědčil, že to mají domyšlený, byly cedulky na zemi, kde byla jména a které ceny a medaile se zrovna dávají. Pro někoho to může vypadat zbytečně, ale pro mě jsou to ty věci, které ukazují, jak jsme profesionálně připraveni. Jsem si vědom, že to stojí hodně práce domyslet vše do každého detailu, ale strašně moc to zvedá úroveň celkové akce. I mně se strašně moc líbilo celkové zvládnutí sociálních médií, kde bylo mnoho fotek nejen ze zápasů, ale hlavně z naší Hokejové rodiny, kde byly z blízka vidět emoce. To je naše značka, to je co chceme a musíme rozšířit, to je proč se lidi chtějí zapojit do našeho sportu, to je proč rodiče a děti chtějí být dobrovolníci a pomoci Vypíchnul jsem tady pár věcí, ale když se podívám na fotky a vidím dětské hřiště s aktivitami, soutěže pro děti, podavače míčků, grilování burgerů, čepované pivo Zlatá Kráva, kapelu Queen, papír na stole s pastelkami, zeď se vzkazy od fanoušků, denně vytištěný zpravodaj a dalších 1000 a 1 věcí, tak si myslím, že mohu v klidu říct, že to byl nejlepší a velmi povedený turnaj, když se podívám na naše ambice, které jsme vyslovili před dvěma roky. A to je dělat "Festivalový turnaj", kde všechny děti, maminky, tatínkové, babičky, dědečkové a sousedi přijdou si užít hezké zápasy, ale hlavně, kde stráví fajn čas společně. Víím, že tady nemám v kopii veškeré lidi, kteří pomohli, ale všem patří velké poděkování a poprosím Tomáše a Radka, jestli ještě jednou mohou předat velké poděkování celému týmu!

Hezky neděli, Gino

DOBROVOLNÍCI

Protože jsem v 2018-2019 procházel složitým osobním obdobím, s velikou radostí jsem přijal nabídku podílet se na akci v klubu, kde hraje i můj syn Filip. Zpočátku převládala nejistota v tom, co bych vlastně pro klub mohl udělat, jak bych mohl být užitečný. Nakonec, když obsluha u baru již byla obsazená, spolu s hlavními organizátory mi byla přidělena funkce řidiče.

Jelikož jsem v autě, díky své práci, více než doma, rozhodně to pro mě nebyla veliká neznámá. Mým úkolem byl převoz rozhodčích a ostatních důležitých lidí z letiště Václava Havla do Plzně a Litic. A protože moje angličtina nebyla a není na dobré úrovni, leckdy to byla veliká sranda se domluvit. Asi nejvíc byl odvoz italského člena výpravy, který uměl ještě větší H, než-li já a vše, co chtěl říci, dával do Google překladače. No celou cestu jsme si moc nepokecali, ale o to větší zábava to byla. Všichni byli velice vstřícní, chápající a moc si chválili náš osobní přístup, rodinný vztah k celé akci a bezva organizaci celé akce. Pravda, jet 3x denně Prahu a zpět nebylo úplně fajn, ale vše vyvážila radost, že přesun z Prahy pro ně nebude problém.

Pokud vezmu v úvahu, v jaké pozici, s ohledem na sledovanost pozemního hokeje, domnívám se, že atmosféra, nejen při zápasech CZ repre, která panovala na hřišti a blízkém okolí, byla více než uspokojivá. To mě naplňovalo radostí z dobře odvedené práce. Za mě to byla velice vydařená akce. Ostatně na všech zúčastněných to bylo vidět. Já našel spoustu nových přátel a moc si vážím toho, že jsem mohl být součástí tohoto projektu. A už teď se těším na další.

*Sportu ZDAR a pozemnímu hokeji zvláště, **Břet'a Kačůrek***

Na evropský šampionát si občas vzpomenu i teď, ačkoli už uplynulo pěkných pár měsíců. Do Litic jsem poprvé přijela jen pár dnů před jeho konáním, pozemním hokejem úplně nepolíbená.

Turnaj samotný byl naprosto skvěle organizovaný. Každý z dobrovolníků, kteří se na přípravách podíleli, věděl, co má dělat, takže vše probíhalo v neuvěřitelně pohodové a přátelské atmosféře. Nadšení z turnaje bylo patrné nejen na pořadatelích a hráčích, ale taky na všech návštěvnicích, kteří na hřiště dorazili podpořit českou reprezentaci. Atmosféra zápasů, do kterých nastoupili naši, byla o poznání bouřlivější. Fandily celé Litice.

I když jsem pozemní hokej do července 2019 prakticky neznala, atmosféra turnaje a hlavně lidé z klubu byli tak skvělí, že jsem se do Litic vrátila i v září, kdy moji dva synové začali hrát za benjamínky

Bára Purkartová

POŘADATELÉ

Jako první si vzpomenu na úžasnou partu lidí, která se na organizaci podílela. Všichni se spojili a vytvořili nejen skvělou, rodinnou atmosférou protkanou akci na vysoké úrovni, ale pro mě i nezapomenutelný zážitek, na který velmi ráda vzpomínám. Když se něco zkomplikovalo, uměli si vždy poradit a z problému s přehledem vybruslit. Často vzpomínám na „kukaňku“, kde jsme se s Martou Babickou scházely a vymýšlely plány, na pravidelný deník „Tuto si přečti“, kde jsem oprášila svou rodnou plzeňštinu a na večerní sedánky na oslavu zvládnutého dne. Jsem moc ráda, že jsem mohla být součástí tohoto mistrovství a hlavně vidět, jak skvěle vše Litičtí zvládli. Vždycky jsem věděla, že fandím tomu nejlepšímu klubu.

Nikola Mládková

Od začátku až do konce plně dobrá nálada a smích. Zažila jsem zde něco, co jsem ještě nikde nezažila. Sounáležitost, ochotu, nadšenost a pozitivní postavení se ke každé překážce a výzvě. Pro mě to byla akce, která mi zůstane navždy - bez nadsázky - v srdci. To, jak fungujete jako tým, jako hráči, jako rodiče, jako dobrovolníci, bylo úžasné. Jsem ráda za všechny momenty, které mě sblížily s lidmi, které jsem doposud jen potkávala na hřišti. Vážím si toho, že jsem od vás dostala důvěru se do akce zapojit. Vše bylo tak velké, že ráda vzpomínám na kropení hřiště, na společné snídaně, na společné vymýšlení programu, na společné posezení u piva, které nepiju, na věčné hledání klíčů od gólmanského skladu, na skvělou obsluhu v club housu, na rozbíjení ledu nůžkami, prostě na každodenní nasazení a úsměvy všech. A na závěr ... kdy budeme pořádat další akci?

Martina Babická

HRÁČI A TRENÉR

>> *Jak hodnotíš ME z pohledu české reprezentace?*

Myslím, že jsme měli výborný realizační tým, který dělal, co mohl. Bohužel výsledky navzdory tomu nebyly zrovna dvakrát uspokojivé.

>> *Jaká byla podle Tebe celá sportovní úroveň ME?*

Rozhodně úroveň byla vysoká. Líbilo se mi, jak se to přibližovalo profesionálnímu hokeji v tom smyslu, že jsme kolem sebe měli realizační tým, který nám vše obstaral a my se mohli tak soustředit pouze na hokej.

>> *Jak jsi vnímal organizaci, diváky a celé dění v Liticích?*

Bylo úžasné, kolik lidí se tam sešlo, a podporovalo nás i přes veškerý neúspěch. Organizačně to bylo z mého pohledu zvládnuté výborně. Prakticky na všechno tam byli lidi. O to lepší bylo, že to probíhalo na domácí půdě. Na druhou stranu mi mrzí, že jsme jako tým nepodali lepší výkon.

Marek Skála

>> *Jak hodnotíš ME z pohledu reprezentace?*

Hodnotím ho jako nepovedené. Na to, že jsme hráli doma, jsme byli zakřiknutí. Pro spoustu hráčů to byla první větší akce, a to se projevilo i na výkonu a nervozitě. Nutno dodat, že semifinálová čtyřka byla hokejově na jiné úrovni než jsme momentálně my.

>> *Jaká byla podle Tebe úroveň ME?*

Jak už jsem zmínil úroveň byla poměrně vysoká. První čtyři týmy hráli pěkný hokej. Pokud vím, měli jsme jeden z nejmladších týmů turnaje. Každopádně byl turnaj na solidní úrovni.

>> *Jak si vnímal organizaci turnaje, a diváky a celé dění v Liticích?*

Organizace turnaje byla skvělá. Diváci fandili za každé situace a vytvořili tak úžasnou atmosféru každý zápas. Za to jim patří velký dík.

>> *Zážitek z ME?*

Největší zážitek na ME byl pro mě každý nástup do utkání, když byl na každý zápas plný dům.

Jaroslav Kasl

Vstupovali jsme do turnaje s určitým plánem a cílem, který se nám hned po prvním zápase značně zkomplikoval. Když se na to zpětně podívám, tak to dle mého názoru byl právě první zápas, který rozhodl o našem neúspěchu. Původním cílem byl horní kříž, bohužel se tento cíl změnil v boj o udržení. Měli jsme nezkušený tým, což se projevilo hlavně směrem dozadu a v rozehrávce, což byla naše největší slabina. Nedokázali jsme si vytvářet šance. Celkovou úroveň mistrovství hodnotím jako vysokou. Organizace byla skvělá. Přesto, že jsem hráč Litic a hrál jsem v domácím prostředí, hodnotím objektivně. Hřiště bylo při každém zápase dokonale nakropené a připravené. Po celé mistrovství jsem se nesetkal s žádným problémem z hlediska organizace a myslím si, že můžu mluvit za celý tým. Takže bych tímto chtěl poděkovat všem lidem, kteří se na chodu a přípravách mistrovství podíleli.

Ondřej Sochor

>> *Jak hodnotíš ME z pohledu české reprezentace?*

V žádném případě nemůžu říct, že by šlo o úspěch, alespoň za mě ne. Asi každý z nás čekal něco víc a ne, že se jen se štěstím zachráníme v B divizi. Ale na druhou stranu, s výkony, které jsme předváděli a v jakém jsme byli rozpoložení můžeme být rádi za to, jak to dopadlo. Bohužel jsme možná doplatili na nezkušenost týmu, absenci leadra a nedokázali jsme si vyhovět.

>> *Jaká byla podle tebe celá sportovní úroveň ME?*

Sportovní úroveň byla v každém případě na skvělé úrovni. Viděli jsme, jakým směrem se celý hokej posouvá. Ta změna u týmů, se kterými jsme byli schopni hrát relativně vyrovnaně ještě před několika lety, například příprava na ME proti Italům, byla obrovská. Zároveň mi přišlo, jako bychom trochu zaspali. Většina týmů byla na jiné úrovni než my, takticky, herním přehledem, rychlostí s míčkem a hlavně fyzikou...

>> *Jak jsi vnímal organizaci, diváky a celé dění v Liticích?*

Organizační stránce z mého pohledu nebylo co vytknout a atmosféra, kterou diváci vytvořili i přes naše výkony také skvělá.

Pavel Matoušek

ME hodnotím jako velkou zkušenost a příležitost ukázat že i my můžeme hrát pěkný hokej. Výsledkově nám sice moc turnaj nevyšel, ale doufám že si z toho odnesl každý aspoň to, že se vyplácí na sobě makat, protože světlé chvílky na hřišti náš tým určitě měl. Poděkovat bych

chtěl divákům, kteří se na hřišti ve velkém počtu scházeli, nepřestávali fandit i přes nepříznivé výsledky a že nám dávali sílu do každého zápasu. Velkou pochvalu si zaslouží taky náš klub a svaz za perfektní organizaci na kterou můžeme být aspoň z mého pohledu hrdí.

Eduard Gerlický

Mistrovství Evropy v Liticích z pohledu české reprezentace bych zhodnotil ze dvou úrovní, a to je stránka sportovní a organizační, protože to všechno člověk na turnajích vnímá. Z pohledu trenéra to byl pro mě zatím nejtěžší turnaj. Celkově nám turnaj nevyšel, dalo by se říci, že už od přípravy. Na tréninky nechodili všichni nominovaní, někteří hráči trénovali i za národní tým chlapů a byli přetrénovaní, odpadly nám některé přípravy, prostě příprava nebyla vůbec ideální. I z toho jsme ale museli vybrat finální nominaci, kde jsme samozřejmě řešili některé zranění a účast na přípravě. Vsadili jsme na to, že chceme tým postavit na zkušených 20 až 21 letých hráčích, které doplníme o šikovné mladé talenty. Turnaj nám všem ale ukázal, že mladších hráčů bylo moc, nebyli tolik herně ani fyzicky vyspělí jako soupeři a nejzkušenější hráči na hřišti selhávali. To všechno dohromady vytvořilo herní paskvil, se kterým se nám během turnaje nepodařilo nic udělat. Účel světí prostředky, a tak jsme v posledním zápase byli rádi, že jsme od Itálie dostali "jen" 5:0 a udrželi jsme B divizi. Mrzí to o to více, když se turnaj hrál v Liticích, kde byla úžasná atmosféra (kterou si hráči svými výkony ani nezasloužili). Na každém turnaji je pro tým důležité, aby měl zařízeno vše okolo hřiště, aby se hráči mohli soustředit jen na hru. Doprava, ubytování, všemožné požadavky včetně live streamu a možnosti sdílení videí mezi týmy, vše fungovalo na té nejvyšší úrovni, kterou jsem na turnajích zažil. V horkém počasí bylo skvěle připravené i hřiště a nebylo si opravdu na co stěžovat. Nemohu posoudit doprovodný program, ale co člověk zahlédl okolo hřiště, bylo neskutečné, kolik lidí tato událost, napříč kluby, spojila! Vše díky dlouhé a výborné propagaci a výbornému doprovodnému programu!

Herní úroveň celého ME byla jasně rozdělená - Irsko a Skotsko jsou hokejově jinde, pak bych řekl, že hokejově za nimi byli Rusové a Italové. Italové se o kousíček nedostali do horního kříže. Turecko, Bělorusko - týmy, které drží dva, tři zkušené hráče, kteří nepotřebují zbytek týmu a zbyli jsme my a Portugalsko. Naštěstí sestupoval jen jeden tým a my jsme dostali o pár gólů méně než Portugalci.

Největší zážitek byli diváci. Co předváděli, jak fandili, i když jsme prohrávali. To jsem v ČR ještě nezažil a za to DÍKY!

DIVÁCI

>> *Jak se Vám líbil pozemní hokej v této mezinárodní podobě?*

„Líbil se nám. Zvedl spoustu litických, kteří měli možnost se s tímto sportem více seznámit. Byla jsem ráda, že se tu taková akce konala. Zároveň si myslíme, že úroveň byla hodna takového turnaje.“

>> *Když se s odstupem kouknete na celé ME, jak na Vás ten týden působil, co zanechal?*

„Zanechal spoustu příjemných vzpomínek i přes vedra, která v té době panovala a mnohým způsobila nepříjemné spáleniny. Během dne probíhaly zápasy a v podvečer byla zábava pro všechny...“

>> *Jak jste vnímali atmosféru? Překvapilo Vás něco?*

„Atmosféra byla pozitivní, přátelská, přišlo nám, že se všichni moc dobře bavili. Překvapilo nás to, kolik fanoušků si přivezli Irové a Skoti. I oni vypadali velice spokojeně a ukázali našim fanouškům, jak se pořádně fandí.“

>> *Co český tým, trápil se, přesto našli jste na hře kluků něco pozitivního?*

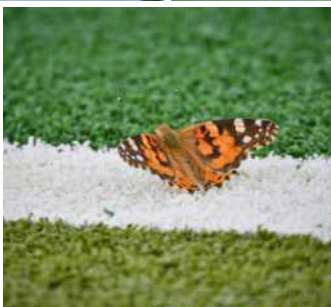
„K tomu bohužel nevíme, co říct. Oproti ostatním týmům byli kluci asi méně sehraní a o něco pomalejší. Ale i přes to se nám hokej líbil.“

>> *Máte nějaké doporučení pro nás, co by pro pořadatele, do budoucna?*

„Nemáme zkušenosti s pořádáním tak velké akce. Bohužel nás nic nenapadá, snad jen přání, aby podobných akcí bylo víc a povedly se jako toto ME!“

Rodiče Blavských

VŠE, CO SE TÝKÁ SOUTĚŽÍ

DOROSTENKY MAJÍ ZLATO

Ještě před chlapským venkovním titulem, bohužel s menším vřhlem, proběhl oddílem a veřejností ohromný okamžik. Naše dorostenky získaly halový titul! Zde je popis posledních dvou utkání soutěže:

Litice – Slavia Praha 3:2/1:0/ Góly: Lhotáková 2, Duchková 1

Litice – Rakovník 8:0 /6:0/

Góly: Dolívková 3, Duchková 2, Pospíšilová, Cislerová a Průchová 1

V prvním zápase se dorostenky utkaly se Slávií. První poločas zápasu byl opravdu vyrovnaný, oba týmy do hry daly naprosto všechno. I tak se nám podařilo vstřelit branku a první poločas skončil 1:0. V druhém poločase Slávistky vyrovnaly, na což jsme ihned odpověděly gólem, který však byl následován další brankou soupeřek. Holky se ale dokázaly zvednout a vstřelit ještě jednu branku a toto skóre udržely i přes to, že Slávistky přešly do hry v šesti. Utkání skončilo výhrou 3:2.

Druhé utkání jsme začaly slibně. Hned v první minutě jsme vstřelily gól a poté následně navyšovaly. Rakovník se snažil skóre dohnat, bohužel bez úspěchu. Od začátku jsme tlačily a hrály především u nich na polovině. Bylo pár akcí na naši bránu, ale ty jsme ubránily a tak utkání skončilo výhrou 8:0

Zhodnocení sezóny očima trenérky:

Uplynulá sezóna byla pro nás, dle mého názoru, jednou z nejlepších sezón. Hned od začátku jsme si vytvořily náskok v hodnocení a v průběhu sezóny se držely na čele tabulky. Díky tomu, že jsme během celé halové soutěže prohrály jen jeden zápas a jeden zápas remizovaly, vybojovali jsme titul mistryň ČR. Obrovská pochvala patří všem holkám, které bojovaly do konce sil a nepřestávaly věřit, že to dokážeme.

Zápas od zápasu se zlepšovaly a dokázaly nejen sobě, ale i všem ostatním, že jim titul patří právem. Ještě jednou všem děkuji!

Kamila Doležalová

KONEČNÉ TABULKY HALOVÉHO HOKEJE

KONEČNÉ TABULKY HALOVÉHO HOKEJE

Extraliga muži

1. Slavia
2. Rakovník
3. Bohemians
4. Litice
5. Bolevec
6. Hradec

1. liga muži

1. Litice B
2. President
3. Hostivař
4. Praga
5. Litice C
6. Kadaň

Extraliga ženy

1. Slavia
2. Rakovník
3. Hradec
4. Praga
5. Hostivař
6. Litice

1. liga ženy

1. Bohemians
2. Slavia B
3. Mnichovice
4. Kadaň
5. Hradec B
6. Litice B

1. liga dorostenci

1. Mnichovice
2. Slavia
3. Litice A
4. Rakovník
5. Litice B
6. President

Extraliga muži - základní část

1. Rakovník
2. Slavia
3. Litice
4. Bohemians
5. Bolevec
6. President

Play off - semifinále

Litice – Slavia 0:1 /po nájezdech

Rakovník – Bohemians 5:3

Finále Rakovník – Slavia 6:1

1. liga muži

1. Rača
2. Hostivař
3. Litice B
4. Hradec
5. Praga
6. Kadaň

1. liga ženy

1. Kadaň
2. Litice
3. Rakovník B
4. Slavia B
5. Mnichovice
6. Bohemians B

1. liga dorostenci – základní část

1. Litice
2. Mnichovice
3. Slavia
4. Rakovník
5. Hradec
6. Bohemians
7. Hostivař

Play off - Semifinále

Litice – Rakovník 0:2; Mnichovice – Slavia 6:2

Finále Rakovník – Mnichovice 3:2

2017/2018

2018/2019

1. liga starší žáci sk. A

1. Rakovník
2. Slavia
3. President
4. Budějovice
5. Spořice
6. *Litice B*

1. liga starší žáci sk. B

1. Hostivař
2. Bohemians
3. Mnichovice
4. *Litice A*
5. Praga
6. Kadaň

1. liga starší žáci o umístění 7.-12. místo

1. *Litice A*
2. Praga
3. *Litice B*
4. Budějovice
5. Spořice
6. Kadaň

1. liga starší žákyně

1. Bohemians
2. Slavia
3. Hostivař
4. Rakovník
5. Praga
6. *Litice*

Mladší žáci – Čechy venkov

1. *Litice A*
2. Rakovník
3. Kadaň kluci
4. Kadaň dívky
5. *Litice B*

1. liga dorostenky

1. *Litice*
2. Slavia
3. Hostivař
4. Bohemians
5. Rakovník
6. Praga

1. liga starší žáci

1. Slavia
2. President
3. Mnichovice
4. *Litice A*
5. Bohemians
6. Rakovník
7. Kadaň
8. Praga
9. Budějovice
10. *Litice B*
11. Hradec Králové
12. Hostivař

1. liga starší žákyně

1. Bohemians
2. Hostivař
3. Praga
4. *Litice*
5. Mnichovice
6. Slavia

Mladší žáci – Čechy venkov

1. *Litice A*
2. Kadaň
3. Rakovník
4. Bolevec
5. *Litice B*

Play off – semifinále

Litice A – Mnichovice A 0:5

Kadaň – Mnichovice B 0:5

O třetí místo

Litice A – Kadaň 3:4

Finále

Mnichovice B porazili Mnichovice A

2017/2018

2018/2019

KONEČNÉ TABULKY POZEMNÍHO HOKEJE

Extraliga muži - základní část

1. Slavia Praha
2. Litice
3. Bohemians
4. Rakovník
5. Hostivař
6. Litice B
7. President
8. Rača
9. Šenkvice
10. Hradec Králové
11. Praga
12. Bolevec

Play off - semifinále

Slavia – Rakovník 4:3

Litice – Bohemians 3:6

Finále

Slavia – Bohemians 3:4

Extraliga ženy

1. Rakovník
2. Slavia
3. Hostivař
4. Hradec Králové
5. Praga
6. Slavia B
7. Litice
8. Mnichovice
9. Bohemians

Play off – semifinále

Rakovník – Praga 3:2

Slavia – Hostivař 5:0

Finále Rakovník – Slavia 0:3

1. liga dorostenci

1. Mnichovice
2. Slavia
3. Litice
4. Rakovník

KONEČNÉ TABULKY POZEMNÍHO HOKEJE

Extraliga muži - základní část

1. Litice
2. Slavia
3. Bohemians
4. Rakovník
5. Hostivař
6. Rača
7. Hradec Králové
8. Praga
9. Litice B
10. President
11. Bolevec

Play off – semifinále

Litice – Rakovník 5:2

Slavia – Bohemians 1:2

Finále

Litice – Bohemians 2:1, 1:1

(po základní hrací době, výhra na nájezdy)

Extraliga ženy – základní část

1. Slavia
2. Rakovník
3. Praga
4. Hostivař
5. Hradec Králové
6. Litice
7. Slavia B
8. Bohemians

Play off – semifinále

Slavia – Praga 5:0

Rakovník – Hostivař 2:0

Finále Slavia – Rakovník 2:1

1. liga dorostenci

1. Mnichovice
2. Litice
3. Slavia
4. Rakovník
5. Hostivař

1. liga dorostenky

1. Hostivař
2. Slavia
3. Litice
4. Bohemians
5. Praga

2017/2018

2018/2019

1. liga starší žáci – skupina o titul

1. Slavia
2. Hostivař
3. Rakovník
4. Bohemians
5. *Litice*
6. Kbely

1. liga starší žákyně

1. Slavia
2. Bohemians
3. *Litice*
4. Praga
5. Hostivař
6. Rakovník

1. liga mladší žáci

1. Mnichovice A
2. *Litice A*
3. President
4. Mnichovice B
5. Kbely A
6. Hostivař
7. Hradec Králové
8. Bohemians
9. Praga
10. Rakovník
11. Slavia
12. Olomouc
13. České Budějovice
14. Kadaň
15. Jičín
16. *Litice B*
17. RSC
18. Kbely B

2017/2018

1. liga starší žáci

1. President
2. Rakovník
3. *Litice A*
4. Bohemians
5. Slavia
6. Mnichovice
7. Kadaň
8. Litice B
9. Olomouc
10. Hostivař
11. České Budějovice
12. Hradec Králové
13. Kbely

1. liga starší žákyně

1. Rakovník
2. Bohemians
3. Slavia
4. Praga
5. *Litice*
6. Hostivař
7. Mnichovice
8. Kbely

1. liga mladší žáci

1. Mnichovice B
2. Mnichovice A
3. *Litice A*
4. President
5. Slavia
6. Hostivař
7. Kadaň
8. Bolevec
9. Hradec Králové
10. Kbely
11. Rakovník
12. RSC
13. *Litice B*
14. Olomouc
15. Jičín

2018/2019

NAŠI HRÁČI REPREZENTUJÍ

2018

ME I. divize muži v halovém hokeji, Antverpy, Belgie

Celkově 5. místo

Hráli: Adam Uhlíř

**Holland Elite Hockey Cup ženy U14 v pozemním hokeji,
Hertogenbosch, Holandsko**

Bez vyhlášení umístění

Hrály: Eliška Nocarová a Magdaléna Císlerová

**ME II. divize U18 muži v pozemním hokeji,
Cardiff, Wales**

Celkově 5. místo

Hráli: Ondřej Sochor, Dominik Bystřický a
Jakub Hofman

**ME II. divize U18 ženy v pozemním hokeji,
Rakovník, Česká republika**

Celkově 3. místo

Hrály: Adéla Kožíšková, Lucie Dolívková a
Lucie Duchková

**Hockey series Open muži v pozemním hokeji
– 1. kolo kvalifikace na OH, Gniezno, Polsko**

Celkově 4. místo.

Hráli: Lukáš Benda, Michal Bárta a Adam
Uhlíř

**Hockey series Open ženy v pozemním hokeji
– 1. kolo kvalifikace na OH, Vilnius, Litva**

Celkově 2. místo
Hrály: Lucie Duchková

2019

ME II. divize muži U21 v halovém hokeji, Paredes, Portugalsko

Celkově 1. místo
Hráli: Jaroslav Kasl, Ondřej Sochor, Marek Skála a Dominik Bystřický
Trénovali: Petr Jurek a Lukáš Nocar

ME I. divize ženy U21 v halovém hokeji, Tarnowskie Góry, Polsko

Celkově 7. místo
Hrály: Adéla Kožíšková a Lucie Duchková

**Holland Elite Hockey Cup muži U16 v
pozemním hokeji, Hertogenbosch, Holandsko**

Celkově 5. místo.
Hráli: Filip Kačírek, Kryštof Šesták a Patrik Beran

**Holland Elite Hockey Cup ženy U16 v pozemním hokeji,
Hertogenbosch, Holandsko**

Celkově 4. místo
Hrály: Magdaléna Císlerová

**Holland Elite Hockey Cup muži U14 v pozemním hokeji,
Hertogenbosch, Holandsko**

Celkově 2. místo
Hráli: Lukáš Hofman a Ota Gerlický

FIH Hockey series finals ženy v pozemním hokeji – 2. kolo kvalifikace na OH, Dublin, Irsko

Celkově 4. místo

Hrály: Adéla Kožíšková a Lucie Duchková

ME II. divize muži U21 v pozemním hokeji, Litice, Česká republika

Celkově 7. místo

Hráli: Pavel Matoušek, Jaroslav Kasl, Ondřej Sochor, Eduard Gerlický a Marek Skála

Trénovali: Petr Jurek a Lukáš Nocar

ME II. divize ženy U21 v pozemním hokeji, Alanya, Turecko

Celkově 5. místo

Hrály: Adéla Jelenová (hostuje u nás z Hostivaře), Adéla Kožíšková, Lucie Dolívková a Lucie Duchková

ME II. divize muži v pozemním hokeji, Cambrai, Francie

Celkově 7. místo

Hráli: Reinhard Nicklas, Jakub Korytář a Ondřej Sochor

ME II. divize ženy v pozemním hokeji, Glasgow, Skotsko

Celkově 6. místo

Hrály: Adéla Kožíšková a Lucie Duchková

NAŠE PRŮKOPNICKÉ DÍVČÍ TRIO

Dostávaly se do reprezentačních výběrů od svých patnácti, šestnácti let. Ve velmi mladém věku hrály již i za juniorku do 21 let, dvě mají za sebou dokonce i olympijskou kvalifikaci na OH v Japonsku, která se odehrála v Irsku. V Irsku, které bylo druhé na posledním Mistrovství světa. Dokonce v sobě živí i naději na místo v týmu na Halové mistrovství světa, které bude příští rok v Belgii. Ale mají vše před sebou. Spoustu zajímavých zápasů, soupeřů, ale i akcí s naším oddílem. Lucka = Lucka Dolívková, Áďa = Adéla Kožíšková a Lůca = Lucka Duchková.

>> *Jaké všechny jsi sporty dělala nebo ještě děláš?*

Lucka: Dříve jsem hrála pouze badminton, a poté jsem se začala věnovat pozemnímu hokeji.

Áďa: Když jsem byla menší, chodila jsem chvíli na plavání a také na aerobik.

Lůca: Dělala jsem házenou a hasiče.

>> *Proč pozemní hokej?*

Lucka: Jako menší jsem toužila stát se fotbalistkou. Nakonec jsem se však shodou několika okolností ocitla na tréninku pozemního hokeje, který si získal mé srdíčko, a je tomu tak i do teď.

Áďa: S pozemákem jsem začala díky starší ségře. Můj cíl byl zahrát si s ní v našem ženském týmu. Ségra už sice s pozemním hokejem skončila, ale v ženách jsme spolu stihly odehrát celou sezónu.

Lůca: Je to takový zvláštní (jiný), ale strašně zábavný sport.

>> *Je pozemní hokej dívčí sport?*

Lucka: Myslím, že většina sportů je považována spíše za chlapecké. Pozemní hokej je však sport jako každý jiný a jak kluci, tak holky ho můžou hrát na stejně vysoké úrovni. Jsou zde samozřejmě určité rozdíly, chlapecký hokej je například o dost rychlejší. Ale ten dívčí má také něco do sebe.

Áďa: Určitě ano. Zeptejte se na tuhle otázku v Rakovníku, kde jsou v tomto sportu v převaze holky nad klukama J.

Lůca: Jako dívčí sport bych pozemní hokej nenazvala, ale určitě ho mohou hrát i děvčata.

>> *Co Tě na něm baví?*

Lucka: Baví mě, že to je rychlý, kolektivní sport. Máme zde super partu. Myslím, že pozemní hokej už pro mě není „jen“ sportem, ale je to velká část mého života, činnost, při které dokážu zapomenout na všechny problémy a odreagovat se.

Áďa: Lidi kolem mě. A to, že hra není jednotvárná, každý zápas a trénink je úplně jiný.

Lůca: Řekla bych, že úplně všechno.

>> *Veselá příhoda ze hry nebo tréninku?*

Lucka: Těch je hodně. Často se mi ale vybavuje zápas, při kterém se Áďa rozplácla uprostřed hřiště, když okolo ní nikdo nebyl. Áďa má z toho momentu super fotku, kde je v pozadí Niky Keberdlů a směje se jí. Myslím, že v tu chvíli se nikdo nesoustředil na hru ale na Áďu. :D

Áďa: Tyjo, toho je spousty, jako třeba když si má spoluhráčka zlomila nos (vím, nezní to vůbec vtipně, ale v tu chvíli to vtipné bylo). Nebo když jsme se šly s holkami v rámci rozcvičky proběhnout po Liticích a jedna má nejmenovaná spoluhráčka vyšlápla pravděpodobně psí bobek... do konce tréninku ho dostávala z podrážky.

Lůca: Nevzpomínám si.

>> *Co pro Tebe znamená náš oddíl?*

Lucka: Místo, kam se chodím bavit a odreagovat se. Lidi jsou tu jako druhá rodina. Líbí se mi, že se tu znají starší kategorie s mladšími a naopak, že se společně podnikají letní soustředění atd.

Áďa: Dalo by se říct, že jednu velkou rodinu.

Lůca: V tomto oddíle jsem vlastně vyrůstala, takže je to pro mě jako druhá rodina.

>> *Co zde máš nejraději?*

Lucka: Všechny, co jsou součástí oddílu a chodí na hřiště rádi.

Áďa: Sednout si po tréninku v klubovně nebo v šatně a povídat si s různými lidmi napříč kategoriemi.

Lůca: Nejraději mám samozřejmě hřiště.

>> *Jaké oddílové akce Tě nejvíce baví?*

Lucka: Soustředění

Áďa: Moc mě bavily letní soustředka, ale bohužel minulý rok jsem byla na svém posledním. Jinak jsou super všechny akce, kam vyrazíme s týmem.

Lůca: Není to úplně akce, ale většinou po domácím zápase, když zůstáváme s týmem ještě na hřišti.

>> *Máš z nich nějakou štvavnatou historku?*

Lucka: Těch je. :D Dobrých i špatných. Nezapomenutelná je však pro mě příhoda Dendy a Edy z výsadku na letním soustředění v Machově mlýně, kdy se do noci čekalo, než se ti dva vrátí. Nakonec přišli s tím, zda jsou první a vyhráli. Sice jsem všechno pozorovala jakožto starší žákyně jen z povzdálí, avšak i tak se tato příhoda stala námětem na slohovou práci z češtiny.

Áďa: Tyjo, toho je spousty, jako třeba když si má spoluhráčka zlomila nos (vím, nezní to vůbec vtipně, ale v tu chvíli to vtipné bylo). Nebo když jsme se šly s holkami v rámci rozcvičky proběhnout po Liticích a jedna má nejmenovaná spoluhráčka vyšlápla pravděpodobně psí bobek... do konce tréninku ho dostávala z podrážky.

Lůca: Nevzpomínám si.

>> *Co Tě láká na národáku?*

Lucka: Navštívit cizí země, poznat, jak tam pozemák funguje. A utkat se s těmi nejlepšími z ostatních národáků.

Áďa: Poznání nových zemí; hrát proti těm nejlepším hráčkám z jiných zemí; hrát v týmu s těma, co jsou nejlepší v republice a zlepšování svých hokejových dovedností

Lůca: Láká mě poznání hokejových dovedností v jiných zemích.

>> *Jaký jsi z něj měla mimořádný zážitek?*

Lucka: Moc jsem si užila ME U21 v roce 2017, kde se mi v boji o bronz podařilo dát vyrovnávací gól na 2:2 a zápas jsme nakonec ještě otočily a skončily jsme třetí.

Áďa: Tolik gólů jako moje spoluhráčky z Litic (Lůca a Dino), s kterými se potkám v národáku, nedávám. Takže žádný srovnávací gól to není. Moje mimořádné zážitky byly dva. První v roce 2016, když jsme v Praze vybojovaly 2. místo. A druhý mimořádný zážitek byl v Rakovníku v roce 2018, kdy jsme s týmem vybojovaly bronz. V obou případech byly zaplněné tribuny fanoušky a mezi nimi i moje rodina s naším pejskem. To, že se na nás tyhle všichni lidi přijeli kouknout, bylo mimořádné.

Lůca: Bylo to Mistrovství Evropy žen divize A v hale tento rok, kde jsme vyhrály krásné 3. místo.

>> *A máš s reprezentací osobní cíl?*

Lucka: Momentálně si užívám každý zápas, který hraju za klub. Jak to bude dál, se uvidí.

Áďa: Další rok, konkrétně v únoru, se hraje halové MS v Belgii, můj cíl je být jeho součástí.

Lůca: Samozřejmě se do reprezentace stále dostávat, dále hrát jak venkovní tak halový hokej v divizi A, a také se kvalifikovat a zahrát si Olympijské hry.

>> *Kam se chystáš na školu po střední?*

Lucka: Chtěla bych zkusit fyzioterapii a ergoterapii v Plzni.

Áďa: Tento rok na střední končím a přihlášky na vysoké školy jsem podávala na studium fyzioterapie v Plzni a v Praze, na medicínu v Plzni a na obor forenzní analýza na pražské VŠCHT. Tak uvidíme, co vyjde J.

Lůca: To ještě vůbec netuším.

>> *Co bys chtěla jednou dělat?*

Lucka: Mým snem je být fyzioterapeutka či se pohybovat v oblasti, kde mohu pomáhat lidem.

Áďa: Moc mne láká být fyzioterapeutkou a pracovat se sportovci.

Lůca: To také ještě vůbec netuším.

>> *Vzkaž, prosím, něco mladým, začínajícím sportovcům:*

Lucka: Sport vám v životě dá mnohem víc, než se na první pohled může zdát. Nové zkušenosti, kamarády... Nejdůležitější je, aby vás to bavilo, pak už jde vše víceméně samo.

Áďa: Ahoj!! Doufám, že vás pozemák baví, a že kolem sebe máte taky tak super kamarády jako já. S některými se možná za pár let uvidím v našem ženském týmu... těším se na vás ;).

Lůca: Mějte své sny, držte se jich, pořádně trénujte a nezapomeňte, že vás sport má bavit

JAK ODDÍL ŽIJE

Tato část ročenky nebude letos tak systematická, jako bývá, příspěvky povětšinou nahradí jen fotografie. Ale nikoliv proto, že by ostatní život oddílu chřadnul, odumíral nebo jsme na něj rezignovali. Jen hlavní události těchto dvou let byly natolik dominantní, důležité a podstatné, že dostaly tentokrát větší prostor.

Ale mimo ně probíhaly v oddíle desítky, možná stovky mimosoutěžních akcí a setkání, které se vydařily někdy hodně a někdy méně, nicméně k běžnému životu klubu patří stejně pevně, jako soutěže nebo zápasy. Tohle dělá oddíl klubem, jak jednou správně podotknul předseda Českého svazu pozemního hokeje Gino Schilders.

Vznik slova klub je datován do skandinávského prostředí, vliv měli i staří germáni. To se odehrálo v první polovině druhého tisíciletí. Smysl tohoto slova byl vyjadřován takto: „Společnost osob organizovaných za účelem společenského styku nebo propagace nějakého společného předmětu“. Okolo roku 1660 se základ slova zjevně vyvinul ze slovního smyslu „shromáždit se v klubové mši“ v roce 1620, pak jako podstatné jméno, „sdružení lidí“. Tolik zahraniční zdroje a Vy čtenáři ...

Vítejte!

NA BICYKLU

PO AMERICKÝCH STOPÁCH

Opět pro roce, týden na kolech pro partu nikoliv vyvolených, ale pro partičku zapálených. Zapálených proto být spolu a zažívat kus svobody ... kde složíme hlavu, kam pojedeme, kde a co budeme jíst, kde seženeme vysílání fotbalu ... to vše je ve hvězdách. V roce s osmičkou na konci do pedálů šlapali: Pionýr, Hofr, Sáva, Richardson, Šmajchl, Bradís a Dejev.

Poslední léta naše první šlapy vedly na vlak. Může za to náš šéf klubu, který si v mládí a i trochu později rád hrál s mašinkami a přenesl to na nás. Prostě nás nadchl. Pro páru. Pro džogály, chodské střely, brejlovce, pendolína Jenže, letos se něco stalo. Buď nás vlaky přestaly bavit, nebo už nám nevonělo nádražní pižmo a nebo jsme už prostě byli železnými oři nabaženi.

Takže návrat na kola hned od počátku. „Kluci, pojedme do Brd, tam jsme dávno nebyli! A prý je tam hospoda pro cyklisty v Kakejcově. Ve stodole. A bude tam televize, je Mistrovství světa ve fotbale?! To je jasný, v dnešní době je televize všude!“ Prosba jednoho z bajkerů byla vyslyšena. Hurá do Kakejcova. Na stodolu, na fotbal! Posezení bylo, pravda pěkné, televize bohužel ne. Ta nebyla vůbec. Jedeme dál, Trokavec je nová meta, tam to vyjde. Vyšlo i s noclehem a jsme na hraně Brd. A šlapeme dál - koukej Padrtáky, vidíš támhle vzadu Temelín? Cože, ty ses zbláznil! Jakej Temelín? Nepomuk ... tady má Sochy ten hotel? Né, tohle je vesnice. Jé, zase je vidět Temelín. Kde? Támhle? To je fakt Temelín?

Střih. Jsme u Příbrami. Vesnička či čtvrť Vysoká Pec, zájezdní hostinec a my jsme se zde zničehonic objevili. Kam dál? Strategické místo. A co se podívat na Vltavu? Hlavně po řece nad Orlík, v živé paměti máme ještě etapu s „orlickou pastí“, tam jsme ještě nebyli. Vjíždíme do Milína, smráká se, nemáme kde spát. Klasika. Hledáme hospodu, spací výzkumná jednotka vyráží na výzvědy. „Kluci, pojedte“ volá Šmajchl. Na stejném místě jako před lety, na fotbalovém stadionu vyrostla stanová hospůdka se třemi televizemi. Bude fotbal!

A už jedeme na Vltavu! V hlavě pořád starší ta morbidní etapa se šťastným koncem kolem zámku na Orlíku, teď musíme více na sever. Jak to, že je tamhle orlická hráz? Jendo, kam jsme to zajeli? Je vidět, že tahle přehrada má pro nás magické kouzlo. Já chci Kamýk nad Vltavou, já Kocábu! Stihneme obojí, nebojte. A jsme u Kocáby. Kamýk jsme obloukem minuli, dodnes je záhadou, jak najednou ty mapy rychle kluci ze Seznamu přemalovali. Kocába, nikdo jsme tu nebyli. Mystická řeka či říčka. Tady jsou ty tramský osady? Tady vznikaly ty písničky?

Vjíždíme do údolí Kocáby ... všichni jsme se ztišili, cesta dvoumužná se pomalu stává cestou malého kloučka. Míjíme kopec Nevada, první tramskou hospůdku, pastviny, chaty, tajemno. Vše vypadá nadějně. První osada, Dashwood, Rewaston, Askalóna, Louisiana, Mantrap, Kansas ... to jsou názvy. A najednou to začíná. Auta, místňáci,

zmodernizované chaty, na střeše satelity ... to je ta Kocába? Lidi, my jsme všude! Rychle pryč! Štěchovice zase Vltava. Rozpačití z Kocáby usedáme ke zlatavému moku, jíme a začínáme přemýšlet o nadcházející noci. Ale máme spací jednotku. Hoši, fotbalové hřiště domluveno, můžeme spát v šatně, pivo se točí, řeka hučí, to se bude spát!

Kluci, mně se zase stýská po Brdech! No jo, ty toho naprdíš. Ještě Vltava, to se jede po rovině, támhle je Sázava a ... Jendo, ty si děláš srandu?! To je hank jak sviňa! Brdy, konečně nějaký sjezd lesem a světe div se. SVJ sehnala ubytování v hotelu! V Radotíně! To vzadu, ty věže, to je zase Temelín? Vyhlídko, to je Praha!

Když jsme u Kocáby četli ty romantický názvy, holoto, už jste se byli podívat na Americe? Na tom lomu? Vždyť je to do kopce... . Zase hank... . To se bude Hofr zase trestat... . A už se trestá. Sedí v Kozolupech na zemi, jé, on na nás počkal. Nepočkal kluci, píchnul. Naštěstí je to kluk šikovná, zalepeno a konečně Amerika! Stop! Co se děje? On už zase píchnul. Naštěstí na strategickém místě, chtěl nás nechat pokochat. Na Ameriku je to třicet metrů, Hofr lep, my to obhlédneme. Zalepeno, my se prodrali skrze davy lidí, hrůza!, a místo kochání se raději - hurá na jídlo a na fotbal. Z kopce dolů a čeká nás ... vždyť to znáte ... dole u Berounky roste kapradí, komáři, že koušou, to nám nevadí. Mánu u řeky, když večer objímám ... Takže Hlásná Třebáň, restaurace u Máni.

Královská etapa. Většinou nějaká je. Etapa, na kterou se vzpomíná. Etapa, která má nějaké parametry, které se nedají zapomenout. Na přejezd Šumavy přes jezero Laka s babkama a kachnama na molu na Javorník, na sjezd z Krušných hor za silného deště. Na orlickou past. Na cestu do Brna s výstupem u Náměště, když vlak rozmlátil vajíčka paní v kufru auta, po té co si trochu postála na přejezdu. Na brázdu u Macochy a kluky ze Sloupu. Toho by bylo! A teď se motáme nedaleko sídla českých králů, Karlštejna. Ne, že bychom měli myšlenky na královskou etapu. To se dopředu nikdy neví. Ale, zpětně, tam podtext byl. Sedíme, opět na fotbal, v hospůdce v Srbsku nad tratí. Všechny smysly uspokojeny, vše, jak má být. Jen to spaní zatím není, ale zbylá polovina SVJ určitě něco vymyslí. Jít spát na fotbalové hřiště na kopci nad řekou? Proboha... . Tak sedíme dál. Pak to přišlo. Dáme noční etapu, pojedeme na Plzeň. Cyklostezka je až do Zdic, pak stará plzeňská. Světla máme, není co řešit. Nadšení od jednoho stolu se však nedařilo přenést na stůl druhý. Vy jste se snad zbláznili. Bez spánku? Na kole v noci? Vždyť už bylo dvanáct! A jedeme! Cesta letí ostošest, jako vždy za tmy. Ani se nenadějeme a jsme v Berouně. Milá hospodská v místním Tip sportu nevěří svým očím, žížeň je vcukuletu zažehnána. Cyklostezka je jasná, míjíme Králův Dvůr, přijíždíme do Zdic. Podjíždíme dálnici a začíná se to táhnout. Stará plzeňská silnice se line do kopce, jsme rádi, že jsme v Žebráku a dohasínáme. Co teď? Všude zavřeno a hle Hoši, kousek je přece naše pumpa, kde stavíme vždy, když jedeme na zápas do Prahy. A vede tam cesta zadem. Nasedáme, ti budou koukat! A taky koukali... . Šest kol opřených o stěnu benzíny na dálnici, my se valíme dovnitř a ... nic. Paní s hadrem na nás vyrukuje. „Je zavřeno! Přijďte za půl hodiny“! Že jsme v cyklohadrech, že jsme bledí, že už to Richardson nevydrží, nikoho nezajímá. A my si to chtěli tak užít Nezbyvá než počkat, udržovat Říšu v dobré náladě a pak se konečně občerstvit či si ulevit. spánek Místní brčálník s kapkami rosy v trávě velkými jako štamprle nevyšel,

Vydáme se hledat místo na rozbalujeme noční úbor na louce, kde je rosa takřka stejně vydatná. Ale zase tady alespoň bude za dvě hodiny svítit slunce. To se vyplatí! Ráno zjišťujeme, že jsme nepřišli o kamaráda, který sliboval sólo jízdu ve zbytku noci znechucen chybějícími hvězdičkami v místním lučním penšajnu a vyrážíme dál. Na snídani na Bouchalce překračujeme kostru pirani, očekáváme, čí kostra zde bude ležet po našem odjezdu. Nakonec při hemenexu vzpomínáme na cesty do Prahy po staré silnici. A za chvíli ji máme zase pod koly. Kařez, Mýto, Holoubkov, Rokycany, Hofrovo zkratka přes Červený Hrádek, Újezd a Doubravku a jsme doma. Poslední fotbálek v Kopeckého sadech a postupné rozpouštění naší svobodomyšlné partičky. Zase za rok! Až za rok ...

POZEMKÁŘSKÝ KLAN

>> *Co pro Tebe znamená pozemní hokej?*

Václav: Velká rodina a obrovsky přátelský a kvalitní sport.

Simona: Součást života.

Lukáš: Pozemní hokej pro mě znamená část mého života. Bez jednoho měsíce v roce jsem na hřišti 2x – 5x týdně. Je to sport, který mě naplňuje, část rodiny, která mě dokáže rozesmát i podržet a jsem rád, že jsem její součástí.

Václav mladší: Je to super zajímavý sport - na velkém hřišti a přitom je dost technický. Vždycky jsem v něm viděl skvělou příležitost, kde si zamakat, vyběhat se a dát si do těla. Nejsem úplně soutěživý typ, nikdy jsem nebyl, ale díky pozemáku jsem mohl trávit aktivně čas s kamarády a dokonce i s rodinou.

Eliška: Pozemní hokej pro mě znamená rodinu, přátele a můj nejoblíbenější sport. Je to činnost, při které si vždy vyčistím hlavu a přijdu na hezčí myšlenky. Navíc tam mám spoustu kamarádů, které jindy většinou nevidám, což je taky fajn.

>> *Tvůj největší sportovní životní výkon?*

Václav: To jsem nikdy neměřil a radoval jsem se z každého úspěchu. Teď už vím, že někdy dají člověku víc prohry. Nesmí jich být ale moc a já jich měl tak akorát.

Simona: Z poslední doby asi cesta na kole ze Srbska u Berouna do Prahy.

Lukáš: Můj největší sportovní výkon byl určitě při finále 2019.

Václav mladší: Paradoxně, moje největší "sportovní výkony" přišly až po pozemáku, a to s kamarády na více týdenních čundrech po horách. Do dneška si pamatuji, jak jsi mi Tome na táboře ve Horním Poříčí řekl, když jsme si stěžovali že je zima a prší, že nezáleží jestli je zážitek příjemný nebo nepříjemný, důležité je aby byl silný. To se mi tak zarylo do paměti, že se tím řídím doteď. Došlo to až do fáze, kdy nás třeba už několikrát den spaní pod širákem zužovaly non-stop bouřky a dešť, a já jsem se snad ani na minutu nepřestal smát.

Eliška: Docela často vymýšlím nějakou aktivitu, při které si sáhnu na dno, ale můj

největší sportovní výkon si teď bohužel nevybavím.

>> *Které místo máš v našem litickém areálu nejraději?*

Václav: Do nedávna to bylo hlavně hřiště a teď si užívám celý areál a klubovnu.

Simona: Kdekoli, kde je dobře vidět na zápas.

Lukáš: Hřiště.

Václav mladší: Určitě hřiště, tam se toho přeci odehrálo nejvíc. Z pohledu utužování vztahů pak rozhodně klubovnu, tu bych nemohl nezmínit.

Eliška: Hřiště.

>> *Přidej nějaký humorný okamžik ve vztahu ty a pozemní hokej či Litice?*

Václav: Teď si nevzpomínám na žádnou konkrétní humornou příhodu, která by se dala zveřejnit. Ale srandy jsme si užívali a užíváme dost.

Simona: Těch bylo nepočítaně, ale já jsem u nich většinou nebyla. Ale tím, že jsem je mockrát slyšela, jako bych je prožila s Vámi.

Lukáš: Humorných okamžiků je tolik, že nedokážu vybrat jediný. Téměř pokaždé, i když se jde makat na trénink, jsou chvíle, kdy si s kamarády užijeme humoru až až.

Václav mladší: Tak srandy bylo za ty roky tolik, že bych to jenom těžko vypsál, ale takový pro mě vtipný zážitek je ještě z doby, kdy jsem pozemák nehrál. Ještě malinkého mě táta vzal na trénink se podívat, aby mi ukázal, jak to na trénincích vypadá a trochu mě nalákal. Na tribuně jsem dostal míčem nejdřív do obličeje a pak ještě do břicha, takže na trénink se mi pak už moc nechtělo.

Eliška: Je jich spousta. Na pozemáku se smějeme pořád, stačí se přijít podívat na náš trénink starších žaček, jak se snažíme naučit asi už čtyři roky vystřelit na bránu a hned máte zábavu klidně na celý den :D

>> *Okamžik, který byl pro Tebe ve vztahu ke klubu, hokeji, areálu nejsilnější?*

Václav: Určitě loňský titul našeho áčka, který byl poděkováním za strasti spojené s rekonstrukcí hřiště. A hned následně ME juniorů, kde se ukázala síla a schopnosti litických pozemkářů při organizování takového turnaje.

Simona: Za ty léta jich bylo opravdu hodně. Čerstvě mám v hlavě dva ...

1. posezení na hřišti 31. 8. 2018 do noci, kdy jsme koukali na hřiště a věděli, že 1. 9. se začne s rekonstrukcí, že se to povedlo!!!!

2. ME v červenci 2019 - nástupy se státní hymnou a vlajkama nad hlavou a diváci, kteří se zastaví a ztichnou ...

Lukáš: Nejsilnější okamžik byl, když jsem vstřelil vítězný gól ve finále 2019.

Ten pocit, že jsme to konečně dokázali!

Václav mladší: Jak jsem už psal, nikdy jsem nebyl moc soutěživý, takže se pro mě zápasy nedělí na ty důležitější a méně důležité, ale spíš na zápasy, kdy se mi něco povedlo a hrálo se mi dobře, to jsou pak pro mě ty nejlepší momenty, nehledě na to, jestli to byl přítelák nebo důležitý zápas.

Eliška: Asi minulý rok, když naše áčko vyhrálo mistra a brácha dal rozhodující gól :).

STATISTIKY

Ženy - počet odehraných utkání v pozemním a halovém hokeji Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet utkání
1.	Levá Tereza	1977	495
2.	Špinlerová Magda	1982	395
3.	Hanzlíková Zuzana	1990	299
4.	Bartošková Iveta	1990	286
5.	Koryťáková Monika	1967	284
6.	Dvořáková Zuzana	1990	273
7.	Křivanová Hana	1992	261
8.	Tomanová Aneta	1993	254
9.	Doležalová Veronika	1996	211
10.	Šmídová Michaela	1993	210
11.	Tušlová Adéla	1997	185
12.	Nedvěďová Alžběta	1991	183
13.	Wittmannová Petra RAK	1992	172
14.	Vyleťová Denisa	1999	168
15.	Bašťová Miroslava	1990	166
16.	Kožíšková Adéla	2001	151
17.	Doležalová Kamila	1997	142
18.	Szöcsová Irena	1991	131
19.	Duchková Lucie	2002	118
20.	Dolívková Lucie	2001	109

Ženy - počet vstřelených gólů v pozemním a halovém hokeji
Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet gólů
1.	Nedvěďová Alžběta	1991	132
2.	Špinlerová Magda	1982	114
3.	Duchková Lucie	2002	64
4.	Vyleťová Denisa	1999	62
5.	Dvořáková Zuzana	1990	52
6.	Jelenová Adéla	1998	43
7.	Hanzlíková Zuzana	1990	37
8.	Tomanová Aneta	1993	35
9.	Dolívková Lucie	2001	32
10.	Levá Tereza	1977	30
11.	Prokýšková Eva	1978	29
12.	Tušlová Adéla	1997	28
13.	Doležalová Veronika	1996	24
14.	Szöcsová Irena	1991	23
15.	Levá Strnadová Petra	1976	18
16.	Bartošková Iveta	1990	17
17.	Lopatová Jana	1982	16
18.	Balvínová Michala	1988	15
19.	Doležalová Kamila	1997	14
20.	Vyleťová Denisa	1999	14

Děvčata do 18 let - počet odehraných utkání v pozemním a halovém hokeji
Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet utkání
1.	Duchková Lucie	2002	644
2.	Bystřická Karolína	2003	570
3.	Kožíšková Adéla	2001	482
4.	Duchková Jana	2005	341
5.	Klementová Michala	2003	309
6.	Císlarová Magdalena	2003	308
7.	Dolívková Lucie	2001	286
8.	Doležalová Kamila	1997	284
9.	Augustinová Nikola	2004	263
10.	Hanzlíková Zuzana	1990	254
11.	Keberdlová Nikola	1998	230
12.	Kolínková Andrea	1995	225
13.	Kolínková Šárka	1999	208
14.	Doležalová Veronika	1996	207
15.	Kozáková Ivana	2000	166
16.	Baštová Miroslava	1990	163
17.	Linková Anna	2006	155
18.	Cachová Martina	1995	149
19.	Ludvíková Tereza	1990	149
20.	Lhotáková Alice	2004	133

Děvčata do 18 let - počet vstřelených gólů v pozemním a halovém hokeji
Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet gólů
1.	Duchková Lucie	2002	529
2.	Dolívková Lucie	2001	240
3.	Bystřická Karolína	2003	162
4.	Kožíšková Adéla	2001	103
5.	Pospíšilová Petra	2002	90
6.	Paroubková Aneta	2008	87
7.	Vyletová Denisa	1999	86
8.	Lopatová Jana	1982	83
9.	Průchová Klára	2002	78
10.	Nedvědová Alžběta	1991	75
11.	Vašáková Nikola	1987	66
12.	Ševčíková Pavla	1975	59
13.	Císlerová Magdalena	2003	56
14.	Kolínková Andrea	1995	56
15.	Vicanová Dana	1975	56
16.	Duchková Jana	2005	47
17.	Rutová Vendula	2004	46
18.	Žitková Aneta	2006	46
19.	Pechmanová Alena	1983	43
20.	Opavová Petra	1974	41

Veteráni - počet odehraných utkání v pozemním a halovém hokeji
Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet utkání
1.	Hofrichter Michal	1968	350
2.	Benda Stanislav	1937	261
3.	Kordík Jan sen.	1973	254
4.	Opava Pavel	1970	253
5.	Nocar Václav sen.	1971	212
6.	Levý Tomáš	1970	203
7.	Hofman Aleš	1972	197
8.	Voráček Tomáš	1977	189
9.	Čvančara Václav sen.	1967	181
10.	Kykal Pavel	1968	175
11.	Vrkoč Jaroslav	1968	158
12.	Královec Pavel	1977	140
13.	Šuchman Josef	1949	135
14.	Růžička Jan	1959	119
15.	Dobrý Karel	1966	113
16.	Šíma Milan	1960	107
17.	Homolka Michal	1972	105
18.	Míka Petr	1973	94
19.	Šulc Jaroslav	1954	84
20.	Michal Petr	1971	82

Veteráni - počet vstřelených gólů v pozemním a halovém hokeji
Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet gólů
1.	Hofrichter Michal	1968	176
2.	Hofman Aleš	1972	128
3.	Dolejš Jan	1975	91
4.	Voráček Tomáš	1977	73
5.	Vrkoč Jaroslav	1968	70
6.	Levý Tomáš	1970	67
7.	Nocar Václav sen.	1971	57
8.	Šulc Jaroslav	1954	49
9.	Opava Pavel	1970	47
10.	Růžička Jan	1959	47
11.	Benda Stanislav	1937	45
12.	Míka Petr	1973	44
13.	Rykala Karel	1956	44
14.	Šuchman Josef	1949	43
15.	Homolka Michal	1972	42
16.	Šíma Milan	1960	36
17.	Dobrý Karel	1966	33
18.	Královec Pavel	1977	29
19.	Hudeček František	1948	28
20.	Kykal Pavel	1968	24

Muži - počet odehraných utkání v pozemním a halovém hokeji

Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet utkání
1.	Levý Tomáš	1970	1132
2.	Dolejš Jan	1975	939
3.	Hofrichter Michal st.	1968	933
4.	Strejc Libor	1983	775
5.	Soukup Michal	1976	742
6.	Vokurka Martin	1981	724
7.	Brada Martin	1977	701
8.	Metlička Michal	1975	694
9.	Nocar Václav st.	1971	688
10.	Vychron David	1979	665
11.	Čech Ladislav	1982	663
12.	Koryťák Jakub	1992	492
13.	Straka Stanislav	1988	407
14.	Poustka Lukáš	1987	404
15.	Nečas Tomáš	1990	384
16.	Michal Petr	1971	380
17.	Douša Martin	1972	369
18.	Bárta Michal	1994	366
19.	Koryťák Tomáš	1989	360
20.	Kilián Luboš	1970	359

Muži - počet vstřelených gólů v pozemním a halovém hokeji
Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet gólů
1.	Hofrichter Michal st.	1968	865
2.	Dolejš Jan	1975	822
3.	Vychron David	1979	472
4.	Strejc Libor	1983	330
5.	Čech Ladislav	1982	197
6.	Nicklas Reinhard	1991	197
7.	Koryťák Jakub	1992	196
8.	Levý Tomáš	1970	187
9.	Nocar Václav st.	1971	183
10.	Metlička Michal	1975	178
11.	Sochor Radek	1990	177
12.	Dvořák Michal	1984	164
13.	Bárta Michal	1994	159
14.	Soukup Michal	1976	143
15.	Brada Martin	1977	135
16.	Nocar Lukáš	1994	118
17.	Koryťák Tomáš	1989	112
18.	Rykala Karel	1956	111
19.	Hudeček František	1948	106
20.	Uhlíř Adam	1997	104

KLUCI DO 18 LET - POČET ODEHRANÝCH UTKÁNÍ V POZEMNÍM A HALOVÉM HOKEJI

Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet utkání
1.	Kilián Vojtěch	2003	681
2.	Bystřický Dominik	2001	600
3.	Hofman Jakub	2002	572
4.	Mádr Tomáš	1994	569
5.	Rollinger Ondřej	1993	569
6.	Heger Patrik	1994	566
7.	Svoboda Matěj	2004	566
8.	Kilián Vít	2000	560
9.	Kordík Jakub	1995	555
10.	Tomášek Michal	2002	550
11.	Kasl Jaroslav	1999	545
12.	Sochor Ondřej	2000	545
13.	Rollinger Martin	2000	536
14.	Hofman Lukáš	2005	528
15.	Gerlický Eduard	2000	516
16.	Šimek Matěj	2001	513
17.	Koryťák Tomáš	1989	501
18.	Hes Ondřej	1999	499
19.	Kalvas Radek	1994	490
20.	Čvančara Václav ml.	1996	478

Kluci do 18 let - počet vstřelených gólů v pozemním a halovém hokeji Stav k 30. 4. 2020

Pořadí	Jméno	Rok narození	Počet gólů
1.	Homolka Tomáš	2000	579
2.	Mádr Tomáš	1994	576
3.	Královec Václav	2007	460
4.	Jirka Petr	1996	438
5.	Svoboda Vojtěch	2007	438
6.	Luft Miroslav	1989	400
7.	Kilián Vojtěch	2003	397
8.	Dubec Lukáš	1981	387
9.	Sochor Ondřej	2000	386
10.	Homolka Jakub	2004	383
11.	Urban Martin	2000	365
12.	Korytář Tomáš	1989	363
13.	Bystřický Dominik	2001	346
14.	Gerlický Eduard	2000	324
15.	Kordík Jakub	1995	324
16.	Hofman Lukáš	2005	315
17.	Heger Patrik	1994	298
18.	Sochor Radek	1990	294
19.	Hes Ondřej	1999	293
20.	Uhlíř Adam	1997	275

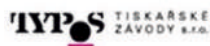
Sponzoři

DYBS
stavební firma

AUTOVIA

VÝSTAVBA - REKONSTRUKCE - ZATEPLOVÁNÍ

AGROFARMA
Litice s.r.o.

**STAVEBNINY SEDLÁČEK
LITICE s.r.o.**
prodej stavebního materiálu
prodej desek CETRIS
doprava materiálů
Zemědělská ulice Litice, www.stavebninysedlacek.cz
Tel.: 602 389 959, obchod@stavebninysedlacek.cz

Ročenku v roce 2020 vydal oddíl pozemního hokeje TJ Plzeň Litice,
fotografie Petr Růžek a členové oddílu pozemního hokeje,
text oddíl pozemního hokeje